

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 3.7.2012
COM(2012) 360 final
2012/0175 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende verzekeringsbemiddeling

(herschikking)

(Voor de EER relevante tekst)

{SWD(2012) 191 final}
{SWD(2012) 192 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Richtlijn 2002/92/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende verzekeringsbemiddeling (IMD 1)¹ is de enige EU-wetgeving die de verkooppunten van verzekeringsproducten reglementeert om de rechten van de consument te beschermen. De richtlijn werd op 9 december 2002 vastgesteld en moest uiterlijk op 15 januari 2005 door de lidstaten zijn omgezet. De genoemde richtlijn is een instrument voor minimale harmonisatie dat algemene beginselen bevat, en is in de 27 lidstaten op wezenlijk verschillende manieren ten uitvoer gelegd. Reeds tijdens de door de Commissie in de periode 2005-2008 uitgevoerde tenuitvoerleggingscontrole werd erkend dat IMD 1 moest worden herzien.

Uit de huidige en recente financiële turbulenties is duidelijk gebleken hoe belangrijk het is in alle financiële sectoren voor een doeltreffende consumentenbescherming te zorgen. In november 2010 heeft de G20 de OESO, de Raad voor financiële stabiliteit en andere relevante internationale organisaties verzocht gemeenschappelijke beginselen op het gebied van financiële diensten te ontwikkelen teneinde de bescherming van de consument te verbeteren. In de algemene ontwerpbeginnselen van de G20 met betrekking tot financiële consumentenbescherming wordt de behoefte onderstreept aan gedegen reglementering van en/of toezicht op alle aanbieders van financiële diensten en agenten die rechtstreeks met klanten handelen. In die beginselen wordt bepaald dat de consument altijd vergelijkbare normen voor consumentenbescherming moet kunnen genieten. De huidige herziening van IMD 1 moet worden gezien in het licht van die richtsnoeren en aanverwante internationale initiatieven.

Ook tijdens de besprekingen in het Europees Parlement over de richtlijn ter reglementering van de risicogebaseerde benadering van kapitalisatie en het toezicht op verzekeringsondernemingen (Solvabiliteit II)², vastgesteld in 2009, was een specifiek verzoek om herziening van IMD 1 gedaan. Volgens sommige leden van het Parlement en sommige consumentenorganisaties was er in de nasleep van de financiële crisis behoefte aan een betere bescherming van de verzekeringnemer en waren de verkoopmethoden van verschillende verzekeringsproducten voor verbetering vatbaar. Er werd met name grote bezorgdheid geuit over de normen voor de verkoop van levensverzekeringsproducten met een beleggingscomponent. Met het oog op de onderlinge samenhang tussen de verschillende sectoren verzocht het Europees Parlement bij de herziening van IMD 1 rekening te houden met de lopende herziening van de richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten (MiFID II)³. Dit betekent dat overal waar het om de reglementering van de verkoop van levensverzekeringsproducten met een beleggingscomponent gaat, het voorstel

¹ PB L 9, blz. 3.

² Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II), PB L 335, blz. 1.

³ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende markten voor financiële instrumenten, tot intrekking van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad (herschikking); COM(2011) 656 definitief.

voor een herziene richtlijn (IMD 2) dezelfde normen voor consumentenbescherming moet hanteren als MiFID II.

1.1. Doelstellingen van het voorstel

De herziene richtlijn (IMD 2) is bedoeld om de reglementering van de retailmarkt voor verzekeringen op efficiënte wijze te verbeteren. Doel is te zorgen voor gelijke concurrentievoorwaarden voor alle marktdeelnemers die bij de verkoop van verzekeringsproducten betrokken zijn, alsook voor een betere bescherming van de verzekeringnemer.

De overkoepelende doelstellingen van deze herziening zijn niet-vervalste concurrentie, consumentenbescherming en marktintegratie. Meer bepaald moet het IMD 2-project de volgende verbeteringen bewerkstelligen: uitbreiding van het toepassingsgebied van IMD 1 tot alle distributiekkanalen (bv. direct writers, autoverhuurders enz.); onderkenning, beheer en beperking van belangenconflicten; sterkere harmonisatie van de administratieve sancties en maatregelen in geval van schendingen van wezenlijke bepalingen van de huidige richtlijn; verbetering van de geschiktheid en objectiviteit van advies; waarborging dat de beroepskwalificaties van de verkopers beantwoorden aan de complexiteit van de verkochte producten; vereenvoudiging en onderlinge aanpassing van de procedures voor grensoverschrijdende toegang tot verzekeringsmarkten in de hele EU.

1.2. Samenhang met andere beleidsgebieden en doelstellingen van de Unie

De doelstellingen van het voorstel zijn in overeenstemming met de beleidsgebieden en doelstellingen van de Unie. Het Verdrag voorziet in maatregelen om ervoor te zorgen dat een goed werkende interne markt met een hoge mate van consumentenbescherming tot stand komt en dat diensten vrij kunnen worden verricht.

Dit voorstel is bedoeld om te worden aangenomen als onderdeel van een "retailconsumentenpakket", samen met het pripvoorstel inzake informatieverstrekking over beleggingsproducten en de ICBE V-richtlijn. Doel van het pripvinitiatief is voor een coherente horizontale aanpak te zorgen voor de verstrekking van informatie over beleggingsproducten en verzekeringsproducten met een beleggingscomponent (zogenaamde verzekeringsprijs⁴); in de herzieningen van IMD 1 en MiFID zullen bepalingen over verkoopmethoden worden opgenomen.

Verder is het voorstel in overeenstemming met en een aanvulling op andere EU-wetgeving en -beleidslijnen, met name op het gebied van consumentenbescherming, beleggersbescherming en bedrijfseconomisch toezicht, zoals Solvabiliteit II, MiFID II en het pripvinitiatief.

IMD 2 zal de verkoopmethoden van alle verzekeringsproducten reglementeren: van algemene verzekeringsproducten zoals motorrijtuigenverzekeringen tot en met

⁴ Zie het toepassingsgebied in de effectbeoordeling over prijs: http://ec.europa.eu/internal_market/finservices-retail/docs/investment_products/29042009_impact_assessment_en.pdf

levensverzekeringen, met inbegrip van die met een beleggingscomponent, bv. unit-linked levensverzekeringsproducten.

IMD 2 behoudt de kenmerken van een rechtsinstrument voor minimale harmonisatie. Dit houdt in dat de lidstaten kunnen beslissen strengere maatregelen te nemen indien zij dat voor de consumentenbescherming nodig achten. De minimumnormen van IMD 1 zullen echter aanzienlijk worden verhoogd. Sommige delen van de nieuwe richtlijn zullen worden versterkt met maatregelen van niveau 2 om de voorschriften op één lijn te brengen met MiFID, met name in het hoofdstuk over de distributie van levensverzekeringen met een beleggingscomponent.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

Over verschillende punten in verband met de herziening van de IMD-richtlijn hebben de diensten van de Commissie advies ingewonnen bij de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EAVB, voorheen CETVB). Het eindverslag van de EAVB is ingediend in november 2010.⁵ In de loop van 2010 en 2011 hebben de diensten van de Commissie regelmatig vertegenwoordigers van de verzekeringssector, consumentenorganisaties en toezichthouders ontmoet om over de aanstaande herziening van gedachten te wisselen. Van 26 november 2010 tot en met 28 februari 2011 hebben de diensten van de Commissie een openbare raadpleging over de herziening van IMD 1 gehouden. Ook uit de resultaten van die raadpleging bleek brede ondersteuning voor de richting die de diensten van de Commissie aan de herziening wilden geven.⁶ Op 10 december 2010 is een openbare hoorzitting over IMD 2 gehouden. Bij de discussie ging vooral aandacht uit naar het toepassingsgebied van de richtlijn, de informatievereisten voor verzekeringstussenpersonen, belangenconflicten, grensoverschrijdende handel en de vereisten inzake beroepskwalificatie.⁷ Op 11 april 2011 heeft een bijeenkomst met deskundigen van de lidstaten en de EAVB plaatsgevonden om de resultaten van de openbare raadpleging en de mogelijke structuur en inhoud van IMD 2 te bespreken. De grote meerderheid van de aanwezige belanghebbenden ondersteunde de richting die de diensten van de Commissie aan de herziening van IMD 1 wilden geven.

Overeenkomstig haar beleid voor betere regelgeving heeft de Commissie een effectbeoordeling van de beleidsalternatieven verricht. Voor die effectbeoordeling werden verscheidene specifieke studies gebruikt die door verschillende diensten van de Commissie in opdracht waren gegeven. Ten eerste liet DG MARKT PricewaterhouseCoopers (PwC) een studie uitvoeren om een volledig overzicht te verkrijgen van de werking van verzekeringsdistributie in de EU. Het verslag was klaar in juli 2011 en werd gepubliceerd op de website van de Commissie⁸. Ten

⁵ https://www.ceiops.eu/fileadmin/tx_dam/files/publications/reports/IMD-advice-20101111/20101111-CEIOPS-Advice-on-IMD-Revision.pdf

⁶ De resultaten zijn bekendgemaakt op http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/insurance-mediation_en.htm

⁷ De notulen van de hoorzitting zijn te vinden op de volgende website: http://ec.europa.eu/internal_market/insurance/docs/mediation/20101210hearing/panel-summary_en.pdf.

⁸ De kostenanalyse is gebaseerd op cijfers uit de studie van PwC die door de diensten van de Commissie zijn bijgesteld. De studie had betrekking op vijf lidstaten (BE, DE, FR, FI, UK). Sommige deelnemers wilden of konden geen precieze kostenraming geven. Uit de beoordeling van de gegevens door de

tweede is in dit voorstel rekening gehouden met de resultaten van een in 2010 bestelde studie over de kosten en baten van mogelijke veranderingen in de distributievoorschriften voor verzekeringsproducten en verzekeringsbeleggingsproducten.⁹ Ten derde werd gekeken naar de bevindingen van een EU-wijde studie naar de kwaliteit van adviesverstrekking.¹⁰ Ten slotte werd ook rekening gehouden met een vierde studie, waarin vanuit gedragseconomisch oogpunt de verschillende factoren in verband met de besluitvorming van beleggers werden bestudeerd.¹¹

De in de effectbeoordeling besproken beleidsopties werden aan verschillende criteria getoetst: marktintegratie voor marktdeelnemers, bescherming en vertrouwen van de klant, gelijke concurrentievoorwaarden voor de verschillende marktdeelnemers, en kosteneffectiviteit, d.w.z. de mate waarin de opties op kosteneffectieve en efficiënte wijze de beoogde doelstellingen verwezenlijken en de werking van de verzekeringsmarkten vergemakkelijken.

De globale raming van de administratieve last op basis van de bovenvermelde studie van PwC en bedrijfsstatistieken, bijgesteld door de diensten van de Commissie, komt erop neer dat het voorstel, gezien het grote aantal betrokken ondernemingen (ongeveer 1 miljoen), zal resulteren in relatief matige kosten van gemiddeld ongeveer 730 EUR per onderneming.

De effectbeoordeling werd afgerond in 2012. De aanbevelingen van de Effectbeoordelingsraad van de Europese Commissie werden overgenomen, met name wat het effect op kleine en middelgrote ondernemingen betreft. Bijvoorbeeld, bij tussenpersonen die tot het midden- en kleinbedrijf behoren en momenteel niet maar volgens het huidige voorstel wel onder de richtlijn vallen, gaat het voornamelijk om ondernemingen waarvan de hoofdactiviteit een andere is dan verzekeringsbemiddeling (bemiddeling is voor hen dus louter een nevenactiviteit naast hun hoofdactiviteit, bv. in het geval van reisagenten of autoverhuurders). Voor deze tussenpersonen zal een minder strenge aanpak worden gehanteerd (verklaringsprocedure, artikel 4 van dit voorstel) die in verhouding staat tot de bijkomstige aard van de bemiddeling die zij uitvoeren. Over het algemeen zijn verhoudingsgewijze vereisten ingevoerd om aan de verzuchtingen van het midden- en kleinbedrijf tegemoet te komen en het beginsel "minder regels voor minder complexe producten" na te leven. Zo zijn bijvoorbeeld sommige beleggingsproducten als levensverzekeringen verpakt. Voor de verkoop van dergelijke producten (levensverzekeringen met een beleggingscomponent (verzekeringsbeleggingsproducten of verzekeringsprips)) worden striktere regels ingevoerd (hoofdstuk VII).

diensten van de Commissie bleek dat sommige respondenten zonder duidelijke uitleg of rechtvaardiging cijfers hadden verstrekt die abnormaal hoog leken.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/prips/costs_benefits_study_en.pdf

¹⁰ http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/investment_advice_study_en.pdf

¹¹ http://ec.europa.eu/consumers/strategy/consumer_behaviour_en.htm

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

3.1. Rechtsgrondslag

Het voorstel is gebaseerd op artikel 53, lid 1, en artikel 62 van het VWEU. De nieuwe richtlijn zal Richtlijn 2002/92/EG vervangen en betreft de harmonisatie van de nationale bepalingen met betrekking tot verzekeringstussenpersonen en andere verkopers van verzekeringsproducten. Bepaalde verkopers die dit als nevenactiviteit doen, en bepaalde verleners van diensten na de verkoop zoals schaderegelaars en schadebehandelaars worden aan het toepassingsgebied toegevoegd. De nieuwe richtlijn verduidelijkt de uitoefening van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten, alsook de bevoegdheden van de toezichthoudende autoriteiten van de lidstaten van herkomst en ontvangst in dit verband. Het voornaamste doel en onderwerp van dit voorstel is de harmonisatie van de nationale bepalingen inzake de gedragsregels voor alle verkopers van verzekeringsproducten en andere op de verzekerings- en herverzekeringmarkten aanwezige marktentiteiten, de voorwaarden voor hun bestuur, en hun toezichtskader.

3.2. Subsidiariteit en evenredigheid

Volgens het subsidiariteitsbeginsel (artikel 5, lid 3, VEU) mag slechts op EU-niveau worden opgetreden wanneer de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten alleen kunnen worden verwezenlijkt maar vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de EU kunnen worden bereikt.

De meeste kwesties die door de herziening worden bestreken, vallen reeds binnen het huidige wettelijke kader van IMD 1. Daarnaast is het zo dat de verzekeringsmarkt steeds meer grensoverschrijdend van aard wordt. De voorwaarden waaronder bedrijven en exploitanten in deze context kunnen concurreren, of het nu de regels inzake transparantie of consumentenbescherming betreft, moeten over de grenzen heen vergelijkbaar zijn en vormen momenteel de kern van IMD 1. Thans dient op Europees niveau actie te worden ondernomen om het regelgevingskader van IMD 1 zodanig te actualiseren en aan te passen dat rekening wordt gehouden met de ontwikkelingen die sinds de tenuitvoerlegging ervan op de verzekeringsmarkten hebben plaatsgevonden. Vanwege deze integratie zou geïsoleerd nationaal ingrijpen veel minder efficiënt zijn en tot fragmentatie van de markten leiden, met regelgevingsarbitrage en concurrentievervalsing tot gevolg.

Voor de EAVB is een belangrijke rol weggelegd in de tenuitvoerlegging van het nieuwe EU-brede kader. Er moeten aan de EAVB specifieke bevoegdheden worden verleend om de werking van de verzekeringsmarkten te verbeteren.

In het voorstel wordt ten volle rekening gehouden met het evenredigheidsbeginsel, dat inhoudt dat het optreden van de EU voldoende moet zijn om de doelstellingen te verwezenlijken en niet verder mag gaan dan wat nodig is. Het voorstel is met dit beginsel verenigbaar omdat het rekening houdt met het juiste evenwicht tussen het openbaar belang en de kostenefficiëntie van de maatregelen: met name de noodzaak om een evenwicht te vinden tussen consumentenbescherming, marktefficiëntie en kosten voor de sector stond bij het vaststellen van de vereisten centraal.

Omwille van dat beginsel wordt in het voorstel een onderscheid gemaakt tussen de verschillende verkoopkanalen voor verzekeringsproducten en worden verkopers van eenvoudige verzekeringsproducten minder zware inschrijvings- en beroepskwalificatievereisten opgelegd. Zo worden bijvoorbeeld personen die als nevenactiviteit verzekeringen met een laag risico verkopen (zoals autoverhuurders en reisagenten), onderworpen aan een vereenvoudigde kennisgevingsprocedure in plaats van een registerinschrijving als verzekeringstussenpersoon. Het voorstel maakt ook een onderscheid tussen levensverzekeringsproducten en algemene verzekeringsproducten wat de transparantievereisten in verband met de vergoeding betreft. Deze evenredigheidsmaatregelen worden genomen om rekening te houden met de verschillen tussen de diverse verzekeringsproducten in termen van complexiteit en risiconiveau voor de consument, alsook om de administratieve last te beperken voor kleine en middelgrote ondernemingen die verzekeringsproducten verkopen.

3.3. Inachtneming van de artikelen 290 en 291 VWEU

Op 23 september 2009 heeft de Commissie voorstellen aangenomen voor verordeningen tot oprichting van de EBA, de EAVB en de EAEM. In dat verband verwijst de Commissie naar haar verklaringen bij de vaststelling van de verordeningen tot oprichting van de Europese toezichthoudende autoriteiten met betrekking tot de artikelen 290 en 291 VWEU: "Wat het proces voor de vaststelling van de regelgevingsnormen betreft, benadrukt de Commissie het unieke karakter van de financiële dienstensector, dat voortvloeit uit de Lamfalussy-structuur en expliciet erkend wordt in verklaring 39 bij het VWEU. De Commissie betwijfelt evenwel ten eerste of de beperkingen van haar rol met betrekking tot de vaststelling van gedelegeerde handelingen en uitvoeringsmaatregelen in overeenstemming is met de artikelen 290 en 291 VWEU."

3.4. Verwijzingen naar andere richtlijnen

Aangezien Richtlijn 2009/138/EG betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) momenteel nog niet van toepassing is, wordt in dit voorstel verwezen naar de definities in Richtlijn 73/239/EEG, Richtlijn 2002/83/EG en Richtlijn 2005/68/EG. Deze richtlijnen zullen bij Richtlijn 2009/138/EG worden ingetrokken.

3.5. Nadere uitleg van het voorstel

Hoofdstuk I – Toepassingsgebied en definities

Artikel 1 breidt het toepassingsgebied van IMD 1 uit tot de verkoop van verzekeringscontracten door verzekerings- en herverzekeringsondernemingen zonder tussenkomst van een verzekeringstussenpersoon. Ook schadebeheeractiviteiten door en voor verzekeringsondernemingen, schaderegeling en schade-expertises vallen binnen het toepassingsgebied.

De "de minimis"-uitsluiting van het toepassingsgebied in IMD 1 blijft behouden (voor personen die als aanvulling op de verkoop van goederen verzekeringspolissen verkopen waarvan de premie op jaarbasis niet meer dan 500 EUR bedraagt, en die aan de andere criteria voor vrijstelling voldoen), met dien verstande dat de limiet voor de premie op jaarbasis wordt verhoogd tot 600 EUR pro rata (minder dan

2 EUR per dag). Deze 2 EUR is het bedrag van de premie per contract en per dag. Bijvoorbeeld opticiens die bij een bril een verzekering verkopen, blijven nog steeds buiten het toepassingsgebied van de richtlijn.

Verzekeringspolissen die als aanvulling op de verkoop van diensten worden verkocht, vallen na de herziening binnen het toepassingsgebied van de richtlijn. Voorbeelden zijn de verkoop van reisverzekeringen door reisagenten en de verkoop van algemene verzekeringspolissen door autoverhuurbedrijven en leasemaatschappijen.

Artikel 2 neemt de definities van IMD 1 over met wat wijzigingen en voegt enkele nieuwe definities toe.

- "Verzekeringsbemiddeling" wordt uitgebreid overeenkomstig de uitbreiding van het toepassingsgebied in artikel 1 en omvat bepaalde activiteiten van verzamelwebsites inzake verzekeringen. De activiteit "aanbieden" wordt verwijderd. De definitie van "herverzekeringsbemiddeling" wordt op dezelfde manier gewijzigd.
- Voor de omschrijving van "verzekeringsbeleggingsproduct" wordt de definitie van "beleggingsproduct" in de verordening betreffende essentiële informatiedocumenten voor beleggingsproducten (pripverordening) gevolgd.
- "Verbonden verzekeringstussenpersoon" wordt uitgebreid tot tussenpersonen die onder de verantwoordelijkheid van een andere verzekeringstussenpersoon werken.
- "Advies" wordt omschreven als de verstrekking van een persoonlijke aanbeveling aan een klant, al dan niet op diens verzoek.
- "Professionele klant" wordt omschreven met het oog op de vrijstelling van de informatievereisten.
- "Crossselling" betekent dat twee of meer producten in één verkoop worden gebundeld.
- "Voorwaardelijke provisie" wordt omschreven als een commissie waarvan de hoogte afhangt van het bereiken van overeengekomen doelstellingen.
- Onder "nauwe banden" worden regelingen met verbonden personen verstaan en regelingen die een nadelig effect kunnen hebben op het vermogen van een toezichthouder om effectief toezicht uit te oefenen.
- "Vergoeding" wordt zo omschreven dat niet alleen betalingen (honoraria, commissies enz.) eronder vallen maar ook economische voordelen van welke aard ook.
- In de definities van "lidstaat van herkomst", "lidstaat van ontvangst", "verzekeringstussenpersoon", "herverzekeringstussenpersoon" en "duurzame drager" zijn ter verduidelijking wijzigingen aangebracht.

Hoofdstuk II – Inschrijvingsvereisten

Artikel 3 laat de inschrijvingsvereisten van IMD 1 grotendeels ongemoeid, maar legt wel de instelling door de EAVB van een Europees elektronisch register op (als link tussen de nationale databanken) en stelt de kennisgeving van het bestaan van bepaalde regelingen met andere personen verplicht. Het Europees elektronisch register zal fungeren als portaalsite van waaruit naar de nationale registers kan worden doorgelinkt. Verder worden personen op wie de verklaringsprocedure (zie artikel 4) van toepassing is, van inschrijving vrijgesteld.

Hoofdstuk III – Verklaringsprocedure

Artikel 4 stelt twee categorieën personen vrij van de bovenvermelde inschrijvingsvereisten en voert voor hen een vereenvoudigde procedure in waardoor zij na een eenvoudige verklaring bemiddelingsactiviteiten kunnen uitoefenen. Het gaat om:

- personen die aan verzekeringsbemiddeling doen als nevenactiviteit naast hun hoofdberoepswerkzaamheid en die aan bepaalde andere voorwaarden voldoen (zoals reisagenten). Grosso modo komt het er bij die andere voorwaarden op neer dat de producten een aanvulling op een ander product of op een dienst moeten zijn en dat zij geen levensverzekerings- of aansprakelijkheidsrisico's mogen dekken, tenzij die dekking ondergeschikt aan de hoofddekking wordt verleend; en
- personen wier activiteiten beperkt blijven tot het beroepshalve verrichten van schadebeheer of schaderegeling.

De verklaringsprocedure heeft voornamelijk betrekking op reisagenten en autoverhuurders die verzekeringsproducten verkopen, en op schaderegelaars en schadebehandelaars.

Hoofdstuk IV – Vrijheid van dienstverlening en vrijheid van vestiging

De *artikelen 5, 6 en 7* zijn een afspiegeling van de bepalingen in artikel 5 van IMD 1, het voorstel voor de herziening van MiFID en het Protocol van Luxemburg¹². Ook de verdeling van de bevoegdheden tussen de toezichthouders van de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst wordt hier geregeld, met name voor gevallen waarin een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon bij zijn werkzaamheden in de lidstaat van ontvangst zijn verplichtingen niet nakomt.

Hoofdstuk V – Andere organisatorische maatregelen

Artikel 8 stelt de vereisten inzake beroepsbekwaamheid en organisatorische vereisten vast (artikel 4 in IMD 1): de vereiste van passende kennis en bekwaamheid, de vereiste van betrouwbaarheid, de vereiste van een beroepsaansprakelijkheidsverzekering en maatregelen ter bescherming tegen het onvermogen van de tussenpersoon om de premie aan de verzekeringsonderneming over te dragen of het bedrag van een schadevordering of premierestitutie aan de verzekerde over te dragen. Het artikel bevat ook een verplichting tot voortdurende

¹²

Protocol betreffende de samenwerking van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten van de Europese Unie, met name in verband met de toepassing van Richtlijn 2002/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 december 2002 betreffende verzekeringsbemiddeling.

bijscholing. Om een evenredig effect te bereiken, moeten voor personen die als nevenactiviteit aan verzekeringsbemiddeling doen of wier activiteiten beperkt blijven tot het beroepshalve verrichten van schadebeheer, de voorschriften in verhouding staan tot de complexiteit van het verkochte product. Daarom wordt artikel 8 op dergelijke tussenpersonen niet volledig toegepast.

De Commissie heeft de bevoegdheid gedelegeerde handelingen vast te stellen om te specificeren wat onder passende kennis en bekwaamheid wordt verstaan.

Artikel 9 gaat over de bekendmaking van regels van algemeen belang en is een uitwerking van artikel 6 van IMD 1. Het verplicht de lidstaten de regels van algemeen belang bekend te maken, en verplicht de EAVB informatie over die regels te verzamelen en bekend te maken (voor een indicatieve uiteenzetting van de beginselen van algemeen belang met betrekking tot de derde verzekeringsrichtlijnen, zie de interpretatieve mededeling van de Commissie over het vrij verrichten van diensten en het algemeen belang in het verzekeringsbedrijf, 2000/C 43/03).

De *artikelen 10 tot en met 12* zijn een herformulering van de voormalige artikelen 7, 9 en 10 en gaan over de bevoegde autoriteiten, informatie-uitwisseling tussen de lidstaten en klachten.

Artikel 13 gaat over procedures voor de buitengerechtelijke beslechting van geschillen met klanten en versterkt het voormalige artikel 11 van IMD 1 door de lidstaten ertoe te verplichten (in plaats van ertoe aan te moedigen) dergelijke procedures in te voeren en de deelname eraan verplicht te stellen.

Artikel 14 betreft een beperking met betrekking tot het gebruik van tussenpersonen. Het breidt het voormalige artikel 3, lid 6, van IMD 1 uit tot herverzekeringsondernemingen en verzekerings- en herverzekerings-tussenpersonen en houdt ook rekening met de verklaringsprocedure (zie artikel 4).

Hoofdstuk VI – Informatievereisten en gedragsregels

In de *artikelen 15 tot en met 20* worden de informatieverplichtingen, de vrijstelling voor grote risico's, de striktere bepalingen van het voormalige artikel 12 en de informatievoorwaarden van het voormalige artikel 13 geherformuleerd. Bovendien worden de volgende bepalingen toegevoegd:

- het algemene beginsel voor tussenpersonen dat zij zo goed mogelijk de belangen van hun klanten moeten behartigen;
- soortgelijke informatievereisten voor verzekeringsondernemingen;
- de verplichting voor verzekeringstussenpersonen om de grondslag en het bedrag van de vergoeding mee te delen;
- de verplichting om het bedrag mee te delen van elke variabele vergoeding die verkoopmedewerkers van verzekeringsondernemingen en verzekeringstussenpersonen ontvangen;
- een systeem van verplichte, volledige informatieverstrekking voor de verkoop van levensverzekeringen en van informatieverstrekking op verzoek (van de klant) voor

de verkoop van schadeverzekeringen gedurende een overgangperiode van vijf jaar. Na afloop van deze overgangperiode wordt het systeem van volledige informatieverstrekking automatisch ook van toepassing op de verkoop van schadeverzekeringen. Gedurende de overgangperiode maakt het voorstel een onderscheid tussen levensverzekeringen en schadeverzekeringen. Bij de verkoop van levensverzekeringen ligt de vergoeding (commissie) vaak hoger. Bovendien staan levensverzekeringsproducten dicht bij beleggingsproducten en is de aankoop van een dergelijk product een investering op lange termijn. Voor schadeverzekeringen is de situatie anders. De vergoeding ligt doorgaans lager (de commissie bedraagt ongeveer 5 tot 10 % van de premie) en het product houdt minder risico's in. In de meeste EU-landen kan de consument zeer makkelijk en zonder al te veel kosten op een ander, vervangbaar product overschakelen;

- de verplichting voor verzekeringsondernemingen en -tussenpersonen om de klant vóór de sluiting van een overeenkomst voldoende informatie over het verzekeringsproduct te verstrekken zodat hij met kennis van zaken een beslissing kan nemen;
- een verplichting voor de EAVB om ervoor te zorgen dat informatie over strengere nationale bepalingen waarvan zij in kennis wordt gesteld, aan de verzekeringsondernemingen, de verzekeringstussenpersonen en de consumenten wordt meegedeeld; en
- extra uitzonderingen op de algemene verplichting tot verstrekking van de informatie op een duurzame drager.

Wat verbetering van de consumentenbescherming betreft, bieden deze bepalingen in vergelijking met de oorspronkelijke richtlijn (2002/92/EG) meer transparantie met betrekking tot de aard, de structuur en het bedrag van de vergoeding van de tussenpersoon en verduidelijken zij de relatie tussen opdrachtgever en agent, met inbegrip van de impact daarvan op het advies. De bescherming van de consument is er de laatste jaren met grote stappen op vooruit gegaan; bovendien zoeken consumenten nu meer naar informatie en zijn zij meer kostenbewust. Door bekendmaking van de verschillende onderdelen van de totaalprijs – met inbegrip van de vergoeding van de tussenpersoon – is de klant in staat om op basis van de geboden verzekeringsdekking, de aanverwante diensten (bijvoorbeeld verrichting van schadebeheer door de tussenpersoon) en de prijs een keuze te maken. Op die manier kan de consument genieten van passende, kostenefficiënte producten en diensten van de tussenpersoon. De verplichte verstrekking van informatie over de vergoeding moet ook een positief effect hebben op de concurrentie in de verzekeringsdistributie aangezien de klant hierdoor uitgebreidere informatie krijgt over producten en kosten en over mogelijke belangenconflicten. Het zal voor consumenten makkelijker worden om de verzekeringsdekking en de prijs te vergelijken van producten die via verschillende distributiekanaalen worden verkocht. In verscheidene EU-lidstaten moet voor bepaalde verzekeringsproducten reeds informatie over de vergoeding worden verstrekt, en MiFID II zal dit voor beleggingsproducten verplicht stellen. Dankzij deze nieuwe informatie zal de consument beter geïnformeerd zijn over welke diensten de tussenpersoon verleent en welke kosten daarmee verbonden zijn. De verstrekking van informatie over de vergoeding moet echter zo worden uitgevoerd dat tussenpersonen en direct writers kunnen worden vergeleken. De informatie over de prijs van de dekking en de

distributiekosten moeten vergelijking mogelijk maken. Meer bepaald moeten – om belangenconflicten te vermijden – verzekeringsondernemingen ook de berekeningsgrondslag meedelen van de variabele vergoeding die hun werknemers voor de verkoop van een product ontvangen. De nieuwe voorschriften zorgen er ook voor dat bepaalde kernproblemen in verband met de grensoverschrijdende verlening van verzekeringsbemiddelingsdiensten worden opgelost, namelijk het gebrek aan rechtszekerheid en het gebrek aan vergelijkbaarheid. Indien het wettelijk kader meer geharmoniseerd is, zullen tussenpersonen en hun klanten vlugger geneigd zijn over de grenzen heen verzekeringsproducten te verkopen of te kopen. Dankzij betere informatieverstrekking zullen (zoals eerder vermeld) producten en distributiekkanalen makkelijker kunnen worden vergeleken, wat vandaag de dag bij grensoverschrijdende handel bijzonder moeilijk is.

Artikel 21 voert een bepaling met betrekking tot het bundelen van producten in en stelt dat de klant moet worden meegedeeld dat de producten afzonderlijk kunnen worden gekocht, en dat de klant bepaalde informatie hierover moet worden verstrekt. Het artikel bepaalt ook dat de EAVB richtsnoeren voor het toezicht hierop moet ontwikkelen en actueel houden.

Hoofdstuk VII – Aanvullende vereisten ter bescherming van de klant met betrekking tot verzekeringsbeleggingsproducten

Artikel 22 bakent het toepassingsgebied van deze aanvullende bepalingen af, namelijk de verkoop van verzekeringsbeleggingsproducten door een verzekeringstussenpersoon of een verzekeringsonderneming.

Artikel 23 bevat aanvullende bepalingen in verband met belangenconflicten en stelt dat dergelijke conflicten moeten worden onderkend. Het artikel geeft de Commissie de bevoegdheid via gedelegeerde handelingen:

- de maatregelen te omschrijven die mogen worden vereist om dergelijke conflicten te onderkennen, te voorkomen, te beheren en openbaar te maken; en
- criteria vast te stellen ter bepaling van de soorten conflicten die de belangen van de klanten kunnen schaden.

Artikel 24 is gebaseerd op artikel [23] van MiFID II en beschrijft de MiFID II-verplichting:

- zich op loyale, billijke en professionele wijze voor de belangen van de klant in te zetten;
- te zorgen voor correcte, duidelijke en niet-misleidende informatie;
- informatie te verstrekken over de verzekeringsonderneming of -tussenpersoon en haar of zijn diensten (met name de vraag of op onafhankelijke basis advies wordt verstrekt), over de omvang van de marktanalyse (de vraag of de geschiktheid permanent zal worden beoordeeld), over de voorgestelde verzekeringsproducten en beleggingsstrategieën, en over de kosten.

In het artikel worden ook de criteria voor onafhankelijk advies gespecificeerd, namelijk een verplichting tot beoordeling van op de markt verkrijgbare producten en een verbod op aanvaarding van vergoedingen van derden.

De Commissie krijgt de bevoegdheid gedelegeerde handelingen vast te stellen om de naleving van dit artikel te garanderen.

Artikel 25 bepaalt hoe de geschiktheid en adequaatheid moeten worden beoordeeld, en schrijft voor dat bij de klant bepaalde informatie wordt ingewonnen. Bij verkopen zonder advies moet de tussenpersoon of onderneming informatie over de kennis en ervaring van de klant inwinnen om uit te maken of een bepaald product voor hem adequaat is. Bij verkopen met advies moet bovendien informatie over de financiële situatie en de beleggingsdoelstellingen van de klant worden ingewonnen. Indien een product niet geschikt of adequaat is, moet de klant hiervoor worden gewaarschuwd. De verkoper moet ook een dossier bijhouden met de voorwaarden waarop hij voor de klant diensten zal verrichten, en moet bij de klant verslag uitbrengen. De Commissie krijgt de bevoegdheid gedelegeerde handelingen vast te stellen om de naleving van dit artikel te garanderen.

Hoofdstuk VIII – Sancties

Artikel 26 stelt dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de bevoegde autoriteiten, in geval van schending van de overeenkomstig de richtlijn vastgelegde nationale bepalingen, doeltreffende, evenredige en afschrikkende administratieve sancties en maatregelen nemen.

De administratieve sancties en maatregelen moeten worden opgelegd aan de natuurlijke of rechtspersonen die uit hoofde van het nationale recht voor een schending verantwoordelijk zijn.

De bevoegde autoriteiten moeten alle nodige onderzoeksbevoegdheden krijgen en moeten bij grensoverschrijdende zaken samenwerken.

Artikel 27 bepaalt dat alle sancties of maatregelen die in geval van schendingen worden opgelegd, moeten worden bekendgemaakt.

In *artikel 28* worden specifieke schendingen vermeld, alsook de administratieve sancties die aan tussenpersonen kunnen worden opgelegd, zoals intrekking van de registerinschrijving, een tijdelijk verbod voor de verantwoordelijken om leidinggevende functies uit te oefenen, en geldboeten ten belope van ten minste tweemaal het bedrag van de aan de schending ontleende winst indien deze kan worden bepaald.

Strafrechtelijke sancties vallen niet onder dit voorstel.

Artikel 29 somt de factoren op waarmee bij het opleggen van sancties en maatregelen rekening moet worden gehouden, zoals de aan de schending ontleende winst, de verliezen die derden hebben geleden en de mate waarin de verantwoordelijke persoon meewerkt, en stelt dat de EAVB met betrekking tot de sancties richtsnoeren moet uitvaardigen.

Artikel 30 schrijft doeltreffende mechanismen voor om de melding van schendingen aan te moedigen, alsook een passende bescherming voor klokkenluiders en hun persoonsgegevens, evenals bescherming van de gegevens van natuurlijke personen die voor een schending verantwoordelijk worden geacht.

Artikel 31 bepaalt dat jaarlijks geaggregeerde informatie over schendingen aan de EAVB moet worden verstrekt en dat de EAVB deze informatie moet publiceren. De Commissie is bevoegd in dit verband technische uitvoeringsnormen vast te stellen, die de EAVB moet ontwikkelen en [6] maanden na de bekendmaking van de richtlijn bij de Commissie moet indienen.

Hoofdstuk IX – Slotbepalingen

In de *artikelen 32 tot en met 39* worden de slotbepalingen van IMD 1 met betrekking tot beroep op de rechter, omzetting en inwerkingtreding, intrekking van vroegere wetgeving en adressaten geherformuleerd (en waar nodig bijgewerkt). Daarnaast worden in de *artikelen 33 en 34* de voorwaarden beschreven voor de uitoefening door de Commissie van haar bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen als bepaald in de richtlijn. *Artikel 35* voorziet in een procedure voor de toetsing en evaluatie van de richtlijn door de Commissie na de inwerkingtreding ervan. Bij die toetsing zal met name worden gekeken naar het effect van de regels inzake informatieverstrekking in artikel 17, lid 2, op schadeverzekeringstussenpersonen die tot het midden- en kleinbedrijf behoren.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De specifieke begrotingsgevolgen voor de Commissie zijn ook beoordeeld in het financieel memorandum bij dit voorstel. Deze hebben betrekking op de taken die zijn toegekend aan de EAVB, zoals gespecificeerd in het financieel memorandum bij dit voorstel.

Het voorstel heeft gevolgen voor de begroting van de Gemeenschap.

↓ 2002/92/EG (aangepast)

2012/0175 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende verzekeringsbemiddeling

(herschikking)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

~~Gelet op~~ Gezien het Verdrag ~~tot oprichting van de Europese Gemeenschap~~ ☒ betreffende de werking van de Europese Unie ☒, ~~inzonderheid op de~~ met name artikel 47, lid 2, ☒ 53, lid 1, ☒ en artikel ~~55~~ ☒ 62 ☒,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

↓ nieuw

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

↓ 2002/92/EG

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité,

↓ nieuw

Na raadpleging van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming,

↓ 2002/92/EG

⇒ nieuw

Handelend ~~V~~volgens de ⇒ gewone wetgevings ⇐ procedure ~~van artikel 251 van het Verdrag~~,

Overwegende hetgeen volgt:

↓ nieuw

- (1) Richtlijn 2002/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 december 2002 betreffende verzekeringsbemiddeling¹³ moet op verscheidene punten worden gewijzigd. Ter wille van de duidelijkheid dient tot herschikking van die richtlijn te worden overgegaan.
- (2) Aangezien het voornaamste doel en onderwerp van dit voorstel de harmonisatie van de nationale voorschriften op de bovengenoemde terreinen is, moet het worden gebaseerd op artikel 53, lid 1, en artikel 62 VWEU. Het werd passend geacht de vorm van een richtlijn te hanteren, zodat uitvoeringsbepalingen op de onder deze richtlijn vallende gebieden, indien nodig, aan eventuele specifieke kenmerken van het markt- en rechtssysteem in elke lidstaat kunnen worden aangepast. Deze richtlijn is ook bedoeld om de nationale regelingen voor de toegang tot het verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf, met inbegrip van het beroepshalve verrichten van schadebeheer en schaderegeling, te coördineren, en wordt derhalve gebaseerd op artikel 53, lid 1, van het Verdrag. Aangezien het gaat om een sector waarin in de hele Unie diensten worden aangeboden, wordt deze richtlijn bovendien ook gebaseerd op artikel 62 van het Verdrag.

↓ 2002/92/EG overweging 1
(aangepast)

- (3) Verzekerings- en herverzekeringspersonen vervullen bij de distributie van verzekerings- en herverzekeringsproducten in de ~~Gemeenschap~~ ☒ Unie ☒ een centrale rol.

↓ 2002/92/EG overweging 2

~~Een eerste stap ter bevordering van de uitoefening van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor verzekeringsagenten en assurantiemakelaars werd gezet met Richtlijn 77/92/EEG van de Raad van 13 december 1976 houdende maatregelen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de werkzaamheden van verzekeringsagent en assurantiemakelaar (ex-groep 630 CITI) en houdende met name overgangsmaatregelen voor deze werkzaamheden¹⁴.~~

¹³ PB L 9 van 15.1.2003, blz. 3.

¹⁴ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 14. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

↓ 2002/92/EG overweging 3

~~Richtlijn 77/92/EEG zou van toepassing blijven totdat de voorschriften betreffende de coördinatie van de nationale regelingen voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van verzekeringsagenten en assurantiemakelaars in werking zouden treden.~~

↓ 2002/92/EG overweging 4

~~Aanbeveling 92/48/EEG van de Commissie van 16 december 1991 inzake verzekeringstussenpersonen¹⁵ werd door de lidstaten grotendeels uitgevoerd en heeft bijgedragen tot de onderlinge aanpassing van de nationale bepalingen betreffende de vereisten inzake beroepsbekwaamheid en de registerinschrijving van verzekeringstussenpersonen.~~

↓ 2002/92/EG overweging 9

⇒ nieuw

- (4) Verscheidene soorten personen of instellingen, zoals agenten, makelaars, ~~en~~ bankverzekeraars, ⇒ verzekeringsondernemingen, reisagenten en autoverhuurbedrijven, ⇐ kunnen verzekeringsproducten distribueren. De gelijke behandeling van marktdeelnemers en de bescherming van de klant vergen dat al deze personen en instellingen onder deze richtlijn vallen.
-

↓ nieuw

- (5) Uit de toepassing van Richtlijn 2002/92/EG is gebleken dat een aantal bepalingen nader moet worden gepreciseerd om de uitoefening van het verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf te vergemakkelijken, en dat ter wille van de bescherming van de consument het toepassingsgebied van die richtlijn moet worden uitgebreid tot alle verkopen van verzekeringsproducten, zowel via verzekeringstussenpersonen als via verzekeringsondernemingen. Verzekeringsondernemingen die rechtstreeks verzekeringsproducten verkopen, moeten wat hun verkoop-, aftersales- en schadeafhandelingsprocessen betreft op dezelfde wijze als verzekeringsagenten en assurantiemakelaars onder het toepassingsgebied van de nieuwe richtlijn vallen.

- (6) Om te kunnen garanderen dat hetzelfde beschermingsniveau geldt ongeacht het verkoopkanaal waarlangs de consument een verzekeringsproduct koopt, rechtstreeks van een verzekeringsonderneming dan wel onrechtstreeks via een tussenpersoon, moet de richtlijn niet alleen op verzekeringsondernemingen van toepassing zijn maar ook op andere marktdeelnemers die als nevenactiviteit verzekeringsproducten verkopen (bijvoorbeeld reisagenten en autoverhuurbedrijven, leveranciers van goederen die niet aan de voorwaarden voor vrijstelling voldoen).

¹⁵ ~~PB L 17 van 28.1.1992, blz. 32~~

- (7) Deze richtlijn moet van toepassing zijn op personen wier werkzaamheden bestaan in het (voor rekening van een klant of een verzekeringsonderneming) assisteren bij het beheer en de uitvoering van een verzekerings- of herverzekeringsovereenkomst, met inbegrip van het beroepshalve verrichten van schadebeheer, of in schaderegeling of schade-expertises.
-

↓ 2002/92/EG overweging 5

- (8) Tussen de nationale bepalingen bestaan ~~echter~~ nog belangrijke verschillen die belemmeringen vormen voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen in de interne markt. ~~Het is derhalve wenselijk Richtlijn 77/92/EEG door een nieuwe richtlijn te vervangen.~~
-

↓ nieuw

- (9) Uit de huidige en recente financiële turbulenties is duidelijk gebleken hoe belangrijk het is in alle financiële sectoren voor een doeltreffende consumentenbescherming te zorgen. Het verdient daarom aanbeveling het vertrouwen van klanten te versterken en voor een eenvormiger wettelijke behandeling van de distributie van verzekeringsproducten te zorgen, teneinde overal in de Unie een adequaat niveau van consumentenbescherming tot stand te brengen. Maatregelen ter bescherming van de consument moeten worden aangepast aan de bijzondere kenmerken van elke categorie van consumenten (professionele consumenten of andere).
-

↓ 2002/92/EG overweging 11
(aangepast)
⇒ nieuw

- (10) Deze richtlijn ~~betreft~~ ☒ moet van toepassing zijn op ☒ personen wier werkzaamheden erin bestaan diensten op het gebied van ~~verzekeringsbemiddeling~~ ⇒ verzekerings- of herverzekering**bemiddeling** ⇐ aan derden te verlenen tegen hetzij een financiële vergoeding, hetzij een overeengekomen, met de dienstverlening door de tussenpersoon verband houdend ander economisch voordeel.
-

↓ nieuw

- (11) Deze richtlijn moet van toepassing zijn op personen wier werkzaamheden erin bestaan op basis van door de klant via een website of andere middelen geselecteerde criteria informatie over een of meerdere verzekerings- of herverzekeringsovereenkomsten te verstrekken, of een rangorde van verzekerings- of herverzekeringproducten of een korting op de prijs van een overeenkomst te verstrekken, wanneer de klant aan het eind van het proces de mogelijkheid heeft rechtstreeks een verzekeringsovereenkomst te sluiten; de richtlijn is niet van toepassing op louter inleidende activiteiten die bestaan in het verstrekken van gegevens en informatie over potentiële verzekeringnemers aan verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen of -ondernemingen of van informatie

over verzekerings- of herverzekeringsproducten of een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon of -onderneming aan potentiële verzekeringnemers.

↓ 2002/92/EG overweging 12

- (12) Deze richtlijn betreft niet personen met een andere beroepswerkzaamheid, zoals belastingconsulenten of accountants, die in het kader van die andere beroepswerkzaamheid incidenteel advies op verzekeringsgebied verstrekken, noch personen die louter informatie van algemene aard over verzekeringsproducten verstrekken, zonder het oogmerk de klant te assisteren bij de sluiting of uitvoering van een verzekerings- of een herverzekeringsovereenkomst, ~~noch het beroepshalve verrichten van schadebeheer voor een verzekeringsonderneming of een herverzekeringsonderneming noch schade expertise en regeling.~~
-

↓ 2002/92/EG overweging 13

⇒ nieuw

- (13) Deze richtlijn is niet van toepassing op personen die verzekeringsbemiddeling ~~onder bepaalde strikte voorwaarden~~ als nevenwerkzaamheid uitoefenen ⇒ onder bepaalde beperkende voorwaarden met betrekking tot de polis, met name de kennis die nodig is om de polis te verkopen, de risico's die worden gedekt en het bedrag van de premie ⇐.
-

↓ 2002/92/EG overweging 10
(aangepast)

- (14) Deze richtlijn ~~bevat~~ ☒ geeft ☒ een definitie van verbonden verzekeringstussenpersoon, ~~die ☒ om ☒ rekening houdt ☒ te houden ☒ met de kenmerken van bepaalde markten in de lidstaten en beoogt registerinschrijvingsvoorwaarden vast te stellen die voor deze tussenpersonen kunnen gelden. Deze definitie belet niet dat de lidstaten gelijkaardige begrippen kunnen hanteren met betrekking tot verzekeringstussenpersonen die, handelend in naam en voor rekening van een verzekeringsonderneming en onder de volledige verantwoordelijkheid van die onderneming, gemachtigd zijn om premies en voor klanten bestemde bedragen te innen overeenkomstig de bij deze richtlijn bepaalde voorwaarden inzake financiële waarborgen.~~
-

↓ 2002/92/EG overweging 14

⇒ nieuw

- (15) Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen ⇒ die natuurlijke personen zijn, ⇐ moeten bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar zij hun woonplaats of ~~hoofdkantoor~~ hebben in een register worden ingeschreven ~~op voorwaarde dat zij voldoen aan strenge beroepsvereisten inzake bekwaamheid, betrouwbaarheid, dekking tegen beroepsaansprakelijkheid en financiële draagkracht;~~ ⇒ degene die rechtspersonen zijn, moeten bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar zij hun

statutaire zetel (of, indien zij volgens hun nationale recht geen statutaire zetel hebben, hun hoofdkantoor) hebben in een register worden ingeschreven op voorwaarde dat zij voldoen aan strenge beroepsvereisten inzake bekwaamheid, betrouwbaarheid, dekking tegen beroepsaansprakelijkheid en financiële draagkracht. Verzekeringstussenpersonen die reeds in lidstaten zijn geregistreerd, hoeven niet nogmaals te worden ingeschreven uit hoofde van deze richtlijn. ⇐

↓ 2002/92/EG overweging 6 en overweging 15 (aangepast)
⇒ nieuw

- (16) Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen dienen ook gebruik te kunnen maken van de bij het Verdrag vastgestelde rechten op het gebied van vrije vestiging en vrije ~~dienstverrichting~~dienstverlening. ☒ Bijgevolg moet een ☒ Deze registerinschrijving ⇒ in of een verklaring aan hun lidstaat van herkomst ⇐ ~~moet~~ verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen in staat stellen overeenkomstig de beginselen van vrijheid van vestiging en vrijheid van ~~dienstverrichting~~dienstverlening in andere lidstaten werkzaam te zijn, op voorwaarde dat tussen de bevoegde autoriteiten de vereiste kennisgevingsprocedure is gevolgd.
-

↓ 2002/92/EG overweging 16 (nieuw)

- (17) ~~Passende sancties zijn vereist tegen personen die de werkzaamheid van verzekerings- of herverzekeringsbemiddeling zonder registerinschrijving uitoefenen en tegen verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die gebruikmaken van de diensten van niet-ingeschreven tussenpersonen of van tussenpersonen die de krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale voorschriften niet naleven.~~
-

⇓ nieuw

- (18) Om de transparantie te verhogen en grensoverschrijdende handel te vergemakkelijken, moet de EAVB een Europese elektronische databank instellen van gegevens over iedere verzekerings- en herverzekeringstussenpersoon die een voornemen kenbaar heeft gemaakt zijn recht op vrijheid van vestiging of vrijheid van dienstverlening uit te oefenen, en die databank openbaar maken en bijhouden. Hiertoe moeten de lidstaten de EAVB onverwijld alle relevante informatie verstrekken. De databank moet telkens een hyperlink naar de betrokken bevoegde autoriteit in elke lidstaat tonen. Alle bevoegde autoriteiten van alle lidstaten moeten op hun website een hyperlink naar deze databank plaatsen.
- (19) De respectieve rechten en verantwoordelijkheden van de lidstaten van herkomst en de lidstaten van ontvangst met betrekking tot het toezicht op verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen die door hen zijn ingeschreven of die uit hoofde van de vrijheid van vestiging of de vrijheid van dienstverlening op hun grondgebied

verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen, moeten duidelijk worden vastgesteld.

- (20) De lidstaten dienen de inschrijvingsvereisten niet toe te passen op verzekeringstussenpersonen die met betrekking tot bepaalde soorten verzekeringsovereenkomsten als nevenactiviteit aan verzekeringsbemiddeling doen of die zich met het beroepshalve verrichten van schadebeheer, schaderegeling of schade-expertises bezighouden, op voorwaarde dat zij aan de vereisten van deze richtlijn inzake kennis, bekwaamheid en betrouwbaarheid en aan de toepasselijke informatievereisten en gedragsregels voldoen en zij bij de bevoegde autoriteit een activiteitenverklaring hebben ingediend.

↓ 2002/92/EG overweging 7
(aangepast)

- (21) Het feit dat verzekeringstussenpersonen niet in de gehele ~~Gemeenschap~~ ☒ Unie ☒ werkzaam kunnen zijn, belemmert de goede werking van de interne verzekeringsmarkt.

↓ nieuw

- (22) Het is van belang een hoge mate van professionaliteit en bekwaamheid te garanderen bij verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen en bij de werknemers van rechtstreekse verzekeraars die betrokken zijn bij activiteiten ter voorbereiding van, tijdens en na de verkoop van verzekeringspolissen. Daarom moet de vakkennis van verzekeringstussenpersonen, werknemers van rechtstreekse verzekeraars en autoverhuurbedrijven en reisagenten, alsook de vakkennis van personen die schadebeheer, schaderegeling of schade-expertises verrichten, beantwoorden aan de ingewikkeldheidsgraad van die activiteiten. Er moet voor voortdurende bijscholing worden gezorgd.

↓ 2002/92/EG overweging 8
⇒ nieuw

- (23) De coördinatie van de nationale bepalingen betreffende de vereisten inzake beroepsbekwaamheid en de registerinschrijving van personen die werkzaamheden op het gebied van ~~de verzekeringsbemiddeling~~ ☒ verzekerings- of herverzekeringsbemiddeling ☒ aanvangen en uitoefenen, kan ~~derhalve~~ ☒ zowel tot de voltooiing van de interne markt voor financiële diensten als tot een betere bescherming van de consument op dit gebied bijdragen.

↓ nieuw

- (24) Om de grensoverschrijdende handel te stimuleren, moeten beginselen voor de wederzijdse erkenning van de kennis en bekwaamheden van tussenpersonen worden ingevoerd.
- (25) Indien een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon een nationaal kwalificatieniveau 3 of hoger heeft toegekend gekregen conform het Europees kwalificatiekader dat is ingesteld in het kader van de aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van een Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren¹⁶, moet dit door de lidstaat van ontvangst worden aanvaard als bewijs dat die verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon voldoet aan de kennis- en bekwaamheidsvereisten die overeenkomstig deze richtlijn een voorwaarde voor registerinschrijving zijn. Dit kader helpt lidstaten, onderwijsinstellingen, werkgevers en individuele personen kwalificaties van de diverse onderwijs- en opleidingssystemen in de Unie te vergelijken. Het is een essentieel instrument voor de ontwikkeling van een arbeidsmarkt op het niveau van de hele Unie. Het kader is niet ontworpen om de nationale kwalificatiesystemen te vervangen maar om de maatregelen van de lidstaten aan te vullen door de samenwerking tussen hen te vergemakkelijken.
- (26) Ondanks het bestaande Europese paspoortstelsel voor verzekeraars en tussenpersonen blijft de Europese verzekeringsmarkt sterk versnipperd. Om de grensoverschrijdende handel te vergemakkelijken en de transparantie voor de consument te verhogen, moeten de lidstaten de op hun grondgebied geldende regels van algemeen belang bekendmaken en moeten een Europees elektronisch register en informatie over de op verzekerings- en herverzekeringsbemiddeling toepasselijke regels van algemeen belang van alle lidstaten publiek beschikbaar worden gemaakt.

↓ 2002/92/EG overweging 17

- (27) Samenwerking en uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten zijn ter bescherming van de consument en ter verzekering van een gezond verzekerings- en herverzekeringsbedrijf in de interne markt van wezenlijk belang.

↓ 2002/92/EG overweging 22
(aangepast)
⇒ nieuw

- (28) Er is behoefte aan ~~adequate~~ ☒ geschikte ☒ en doeltreffende
⇒ buitengerechtelijke ⇄ klachten- en beroepsprocedures in de lidstaten om geschillen
tussen verzekeringstussenpersonen ⇒ of -ondernemingen ⇄ en consumenten te
beslechten, zo mogelijk met gebruikmaking van bestaande procedures. ⇒ Er moeten
doeltreffende buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures beschikbaar zijn om

¹⁶ PB C 111 van 6.5.2008, blz. 1.

geschillen tussen verzekeringsondernemingen, of personen die verzekeringsproducten verkopen of aanbieden, en klanten met betrekking tot de bij deze richtlijn vastgestelde rechten en plichten te behandelen. Om de doeltreffendheid van buitengerechtelijke procedures voor de beslechting van door klanten ingediende klachten te verhogen, moet deze richtlijn bepalen dat verzekeringsondernemingen, of personen die verzekeringsproducten verkopen of aanbieden, verplicht zijn deel te nemen aan geschillenbeslechtingprocedures die klanten tegen hen starten en die betrekking hebben op de bij deze richtlijn vastgestelde rechten en plichten, mits die procedures niet tot bindende besluiten leiden. Het doel van dergelijke buitengerechtelijke geschillenbeslechtingprocedures is tot een snellere en goedkopere beslechting van geschillen tussen verzekeringsondernemingen, of personen die verzekeringsproducten verkopen of aanbieden, en klanten te komen en het gerechtelijk apparaat te ontlasten. Buitengerechtelijke geschillenbeslechtingprocedures mogen echter geen afbreuk doen aan het recht van de betrokken partijen om een gerechtelijke procedure in te leiden. ⇐

↓ 2002/92/EG overweging 23
⇒ nieuw

Onverminderd het recht van de klanten een gerechtelijke procedure in te leiden, dienen de lidstaten ⇒ ervoor te zorgen dat ADR-entiteiten die zich bezighouden met geschillen als bedoeld in deze richtlijn, ⇐ ~~openbare of particuliere instanties voor buitengerechtelijke geschillenbeslechting aan te moedigen om~~ bij de beslechting van grensoverschrijdende geschillen ~~samen te werken~~samenwerken. ⇒ De lidstaten moeten ADR-entiteiten die dergelijke geschillen behandelen, ertoe aanmoedigen toe te treden tot FIN-NET¹⁷. ⇐ ~~Die samenwerking zou er met name toe kunnen dienen de klant in staat te stellen om klachten over in andere lidstaten gevestigde verzekeringstussenpersonen voor te leggen aan de buitengerechtelijke instanties in de lidstaat waar hij zijn woonplaats heeft. De oprichting van het FIN-net biedt de consument bijkomende hulp wanneer hij een beroep doet op grensoverschrijdende diensten. In de bepalingen betreffende de procedures wordt rekening gehouden met Aanbeveling 98/257/EG van de Commissie van 30 maart 1998 betreffende de principes die van toepassing zijn op de organen die verantwoordelijk zijn voor de buitengerechtelijke beslechting van consumentengeschillen¹⁸.~~

↓ nieuw

- (29) Doordat tal van verzekeringstussenpersonen en -ondernemingen almaar meer verschillende werkzaamheden gelijktijdig uitoefenen, neemt de kans toe dat belangenconflicten ontstaan tussen deze verschillende werkzaamheden en de belangen van hun klanten. Daarom is het noodzakelijk dat de lidstaten regels vaststellen om te voorkomen dat dergelijke conflicten de belangen van de klant schaden.
- (30) De consument moet vooraf duidelijke informatie krijgen over de status van de personen die het verzekeringsproduct verkopen en over de vergoeding die zij

¹⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/index_en.htm

¹⁸ PB L 115 van 17.4.1998, blz. 31.

ontvangen. Europese verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen moeten worden verplicht hun status bekend te maken. Deze informatie moet vóór het sluiten van de overeenkomst aan de consument worden verstrekt. De bedoeling hiervan is de relatie tussen de verzekeringsonderneming en de tussenpersoon (in voorkomend geval), alsook de structuur en de inhoud van de vergoeding van de tussenpersoon te tonen.

- (31) Teneinde belangenconflicten tussen de verkoper en de koper van een verzekeringsproduct te beperken, moet worden gezorgd voor voldoende bekendmaking van de vergoeding van verzekeringsdistributeurs. Daarom moeten voor levensverzekeringsproducten de tussenpersoon en de werknemer van de verzekeringstussenpersoon of de verzekeringsonderneming worden verplicht de klant vóór de verkoop over hun vergoeding in te lichten. Wat de andere verzekeringsproducten betreft, waarvoor een overgangsperiode van vijf jaar geldt, moet de klant in kennis worden gesteld van zijn recht om deze informatie, die hem op verzoek moet worden verstrekt, te vragen.
- (32) Teneinde de klant in het bezit te stellen van vergelijkbare informatie over verleende verzekeringsbemiddelingsdiensten ongeacht of hij via een tussenpersoon dan wel rechtstreeks van een verzekeringsonderneming koopt, en teneinde concurrentievervalsing te voorkomen doordat verzekeringsondernemingen ertoe worden aangezet rechtstreeks aan klanten te verkopen in plaats van via tussenpersonen om de informatievereisten te ontwijken, moeten ook verzekeringsondernemingen worden verplicht klanten met wie zij rechtstreeks handelen bij de verlening van verzekeringsbemiddelingsdiensten, informatie te verstrekken over de vergoeding die zij voor de verkoop van verzekeringsproducten ontvangen.
- (33) Aangezien dit voorstel bedoeld is om de bescherming van de consument te verbeteren, zijn sommige bepalingen ervan alleen van toepassing op de relatie bedrijf-klant (B2C), met name de bepalingen betreffende de gedragsregels voor verzekeringstussenpersonen of andere verkopers van verzekeringsproducten.
- (34) Om misleidende verkopen te vermijden, moet de verkoop van verzekeringsproducten waar nodig vergezeld gaan van eerlijk en professioneel advies.

↓ 2002/92/EG overweging 18 (aangepast)

- (35) Het is voor de consument van wezenlijk belang te weten of hij met een tussenpersoon te maken heeft die ☒ de consument ☒ advies verstrekt over de producten van een groot aantal verzekeringsondernemingen, dan wel over door een bepaald aantal verzekeringsondernemingen aangeboden producten.

↓ 2002/92/EG overweging 20
(aangepast)
⇒ nieuw

- (36) ⇒ Aangezien de consument steeds meer afhankelijk wordt van gepersonaliseerde aanbevelingen, is het aangewezen een definitie van advies op te nemen. Vooraleer advies te verstrekken, moet de verzekeringstussenpersoon of -onderneming een beoordeling maken van de behoeften, de verlangens en de financiële situatie van de klant. ⇐ Wanneer de tussenpersoon verklaart over de producten van een groot aantal verzekeringsondernemingen advies te verstrekken, dient hij een onpartijdige en voldoende brede analyse van de op de markt verkrijgbare producten uit te voeren. Bovendien dienen alle ~~tussenpersonen~~ ⇒ verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen ⇐ de redenen toe te lichten die aan hun advies ten grondslag liggen.

↓ nieuw

- (37) Voorafgaand aan de sluiting van een overeenkomst, ook in het geval van verkoop zonder advies, moet de klant de nodige informatie worden verstrekt om hem in staat te stellen met kennis van zaken een beslissing te nemen. De verzekeringstussenpersoon moet in staat zijn de klant de voornaamste kenmerken van de door hem verkochte verzekeringsproducten uit te leggen.
- (38) Er moeten uniforme regels worden vastgesteld om de persoon die het verzekeringsproduct verkoopt een zekere keuze te geven met betrekking tot de drager waarop alle informatie aan de klant wordt verstrekt, waarbij ook het gebruik van elektronische communicatie moet worden toegestaan wanneer dat gezien de omstandigheden van de transactie aangewezen is. De klant moet er echter voor kunnen kiezen de informatie op papier te ontvangen. Ter wille van de toegang van de consument tot informatie moet alle precontractuele informatie altijd kosteloos worden verstrekt.

↓ 2002/92/EG overweging 21
⇒ nieuw

- (39) Het is minder noodzakelijk te verlangen dat dergelijke inlichtingen worden verstrekt wanneer de klant ~~een onderneming is die~~ de herverzekering of de verzekering van commerciële en industriële risico's wenst ⇒ of een professionele klant is (zie bijlage I bij de richtlijn) ⇐.

↓ 2002/92/EC overweging 19 (aangepast) ⇒ nieuw
--

- (40) Deze richtlijn gaat in op de ~~informatieplicht~~ ⇒ minimuminformatieplicht ⇐ van
⇒ verzekeringsondernemingen en ⇐ verzekeringstussenpersonen jegens hun klanten.
In dit verband ~~mag~~ ⊗ moet ⊗ een lidstaat ⊗ de mogelijkheid hebben ⊗ strengere
bepalingen ⊗ te ⊗ handhaven of aan ⊗ te ⊗ nemen welke kunnen worden
opgelegd aan de verzekeringstussenpersonen ⇒ en verzekeringsondernemingen ⇐ die
op zijn grondgebied verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen, ongeacht de
~~plaats waar deze tussenpersonen gevestigd zijn~~ ⇒ bepalingen van hun lidstaat van
herkomst ⇐, op voorwaarde dat deze strengere bepalingen in overeenstemming zijn
met het ~~Gemeenschapsrecht~~ ⊗ recht van de Unie ⊗, met inbegrip van Richtlijn
2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende
bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met
name de elektronische handel, in de interne markt ("richtlijn inzake elektronische
handel")¹⁹. ⇒ Lidstaten die naast de bepalingen van deze richtlijn de toepassing van
extra voorschriften voor verzekeringstussenpersonen en voor de verkoop van
verzekeringsproducten voorstellen en deze toepassen, moeten ervoor zorgen dat de uit
die extra voorschriften voortvloeiende administratieve lasten in verhouding staan tot
de bescherming voor de consument. In het belang van de consumentenbescherming en
om de misleidende verkoop van verzekeringsproducten te voorkomen, moet het
lidstaten, indien zij dit noodzakelijk en in verhouding achten, toegestaan zijn de
strengere voorschriften uitzonderlijk ook op verzekeringstussenpersonen toe te passen
die het verzekeringsbemiddelingsbedrijf als nevenactiviteit uitoefenen. ⇐

↓ nieuw

- (41) Crossselling is een gebruikelijke strategie die overal in de Unie door aanbieders van
financiële retaildiensten wordt gehanteerd. Een dergelijke strategie kan weliswaar voor
consumenten voordelen opleveren, maar kan ook de vorm aannemen van praktijken
waarbij onvoldoende met de belangen van de consument rekening wordt gehouden. Zo
kunnen bepaalde vormen van crossselling, namelijk koppelpraktijken waarbij twee of
meer financiële diensten of producten samen als één pakket worden verkocht en ten
minste een van deze diensten of producten niet afzonderlijk verkrijgbaar is, de
concurrentie verstoren en een negatief effect sorteren op de mobiliteit van
consumenten en hun vermogen om met kennis van zaken te kiezen. Als voorbeeld van
een koppelpraktijk kan de verplichte opening van een rekening-courant voor de
betaling van de premies worden genoemd wanneer voor een consument een
verzekeringdienst wordt verstrekt, of de verplichte sluiting van een
motorrijtuigenverzekering bij de verstrekking van een consumentenkrediet om de
gefinancierde auto te verzekeren. Bundelingspraktijken, waarbij twee of meer
financiële diensten of producten samen als één pakket worden verkocht maar elk van
de diensten ook afzonderlijk kan worden gekocht, kunnen weliswaar ook de
concurrentie verstoren en een negatief effect sorteren op de mobiliteit van

¹⁹ PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1.

consumenten en hun vermogen om met kennis van zaken te kiezen, maar zij laten de consument tenminste een keuze en houden daarom wellicht minder risico in voor de nakoming door verzekeringstussenpersonen van hun verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn. De toepassing van dergelijke praktijken moet nauwlettend worden gevolgd teneinde de concurrentie te bevorderen en de consument meer keuze te bieden.

(42) Verzekeringsovereenkomsten waarbij beleggingen betrokken zijn, worden vaak aan consumenten aangeboden als mogelijk alternatief of vervangingsmiddel voor beleggingsproducten die onder Richtlijn [MiFID II]²⁰ vallen. Om voor een consequente beleggersbescherming te zorgen en het risico van regelgevingsarbitrage te vermijden, is het van belang dat retailbeleggingsproducten (verzekeringsbeleggingsproducten als omschreven in de verordening betreffende essentiële informatiedocumenten voor beleggingsproducten) aan dezelfde gedragsnormen worden onderworpen, onder meer met betrekking tot het verstrekken van passende informatie, de deugdelijkheid van advies, beperkingen op "inducements", het beheer van belangenconflicten en, in het geval van onafhankelijke adviseurs, beperkingen op de vorm van vergoeding. De Europese Autoriteit voor effecten en markten (EAEM) en de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EAVB) moeten samenwerken om met behulp van richtsnoeren een zo hoog mogelijke mate van consistentie te bereiken in de gedragsnormen voor retailbeleggingsproducten die onder [MiFID II] of deze richtlijn vallen. Voor verzekeringsbeleggingsproducten zijn de normen van deze richtlijn die van toepassing zijn op alle verzekeringsovereenkomsten, en de verhoogde normen voor verzekeringsbeleggingsproducten (hoofdstuk VII van deze richtlijn) cumulatief. Bijgevolg moeten personen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen met betrekking tot verzekeringsbeleggingsproducten, zowel voldoen aan de gedragsnormen die van toepassing zijn op alle verzekeringsovereenkomsten als aan de verhoogde normen die van toepassing zijn op verzekeringsbeleggingsproducten.

(43) Teneinde naleving van deze richtlijn door verzekeringsondernemingen en personen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen, te garanderen en ervoor te zorgen dat zij in de hele Unie op dezelfde wijze worden behandeld, moeten de lidstaten voorzien in administratieve sancties en maatregelen die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. In de mededeling van de Commissie van 8 december 2010 betreffende het versterken van sanctieregelingen in de financiële sector²¹ is een evaluatie van bestaande bevoegdheden en de praktische toepassing ervan uitgevoerd om de convergentie van de sancties en maatregelen te bevorderen. Daarom moeten de door de lidstaten vastgestelde administratieve sancties en maatregelen aan bepaalde essentiële vereisten voldoen op het gebied van adressaten, in aanmerking te nemen criteria bij het opleggen van een sanctie of maatregel, bekendmaking van sancties of maatregelen, essentiële sanctiebevoegdheden en de omvang van administratieve geldboeten.

²⁰ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende markten voor financiële instrumenten, tot intrekking van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad (herschikking); COM(2011) 656 definitief.

²¹ COM(2010) 716.

- (44) De bevoegde autoriteiten moeten met name worden gemachtigd om geldboeten op te leggen die hoog genoeg zijn om de te verwachten winsten teniet te doen en die zelfs op grotere instellingen en de bestuurders daarvan een afschrikkend effect hebben.
- (45) Teneinde een consistente toepassing van de sancties in alle lidstaten te garanderen, moet van hen worden verlangd dat zij er zorg voor dragen dat de bevoegde autoriteiten bij de vaststelling van de aard van de administratieve sancties of maatregelen en van de omvang van de administratieve geldboeten alle relevante omstandigheden in aanmerking nemen.
- (46) Om de afschrikkende werking op het publiek in het algemeen te versterken en om te informeren over inbreuken op regels die nadelig kunnen zijn voor de bescherming van de consument, moeten, behalve in welbepaalde omstandigheden, de opgelegde sancties en maatregelen worden bekendgemaakt. Om naleving van het evenredigheidsbeginsel te verzekeren, moeten opgelegde sancties en maatregelen anoniem worden bekendgemaakt indien bekendmaking de betrokken partijen onevenredige schade zou toebrengen.
- (47) De bevoegde autoriteiten moeten over de nodige onderzoeksbevoegdheden beschikken om mogelijke schendingen op te sporen, en moeten tevens doeltreffende mechanismen opzetten om de melding van mogelijke of feitelijke schendingen aan te moedigen.
- (48) Deze richtlijn moet op zowel administratieve sancties als maatregelen betrekking hebben, ongeacht of deze in nationaal recht als een sanctie dan wel als een maatregel worden aangemerkt.
- (49) Deze richtlijn moet de bepalingen van de nationale wetgevingen van de lidstaten met betrekking tot strafbare feiten onverlet laten.
- (50) Teneinde de doelstellingen van deze richtlijn te bereiken, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen ten aanzien van de nadere bijzonderheden in verband met het begrip passende kennis en bekwaamheid van de tussenpersoon, het beheer van belangenconflicten, gedragsregels in verband met pakketproducten voor retailverzekeringsbeleggingen, en de procedures en formulieren voor de verstrekking van informatie in verband met sancties. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.
- (51) Technische normen voor financiële diensten moeten zorgen voor een consistente harmonisatie en een afdoende consumentenbescherming in de hele Unie. Het zou efficiënt en passend zijn om de EAVB, als orgaan met hooggespecialiseerde expertise, te belasten met de uitwerking van aan de Commissie voor te leggen ontwerpen van technische regelgevings- en uitvoeringsnormen die geen beleidskeuzen inhouden.
- (52) Overeenkomstig de artikelen 290 en 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en de artikelen 10 tot en met 15 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor

verzekeringen en bedrijfspensioenen)²², moet de Commissie gedelegeerde handelingen vaststellen als bepaald in artikel [8] met betrekking tot het begrip passende kennis en bekwaamheid van de tussenpersoon, de artikelen [17 en 23] met betrekking tot het beheer van belangenconflicten en de artikelen [24 en 25] met betrekking tot gedragsregels in verband met pakketproducten voor retailverzekeringsbeleggingen, evenals technische uitvoeringsnormen als bepaald in artikel [30] met betrekking tot de procedures en formulieren voor de verstrekking van informatie in verband met sancties. De ontwerpen van deze gedelegeerde handelingen en technische uitvoeringsnormen moeten door de EAVB worden ontwikkeld.

- (53) Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, onder toezicht van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, met name de door de lidstaten aangewezen onafhankelijke overheidsinstanties²³, en Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de EU-instellingen en -organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens²⁴ beheersen de door de EAVB in het kader van deze richtlijn uitgevoerde verwerking van persoonsgegevens, onder toezicht van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.
- (54) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zoals verankerd in het Verdrag.
- (55) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken van 28 september 2011, hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van dergelijke stukken gerechtvaardigd.
- (56) Vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn moet een toetsing van deze richtlijn worden uitgevoerd om rekening te houden met de marktontwikkelingen en met ontwikkelingen op andere gebieden van het recht van de Unie of met de ervaringen van de lidstaten bij de tenuitvoerlegging van het recht van de Unie, met name met betrekking tot producten die onder Richtlijn 2003/41/EG vallen.

↓ 2002/92/EG overweging 24 (aangepast)

- (57) Richtlijn ~~77/92/EEG~~ ☒ 2002/92/EG ☒ moet worden ingetrokken; ☒ . ☒

²² PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48.

²³ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

²⁴ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

↓ nieuw

(58) De verplichting tot omzetting van deze richtlijn in nationaal recht dient te worden beperkt tot de bepalingen die ten opzichte van Richtlijn 2002/92/EG materieel zijn gewijzigd. De verplichting tot omzetting van de ongewijzigde bepalingen vloeit voort uit Richtlijn 2002/92/EG.

(59) Deze richtlijn dient de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de termijnen voor omzetting in nationaal recht van Richtlijn 2002/92/EG onverlet te laten,

↓ 2002/92/EG

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1 *Toepassingsgebied*

↓ 2002/92/EG
⇒ nieuw

1. Bij deze richtlijn worden voorschriften vastgesteld betreffende de toegang tot en de uitoefening van het verzekeringsbemiddelingsbedrijf en het herverzekeringsbemiddelingsbedrijf, ⇒ met inbegrip van het beroepshalve verrichten van schadebeheer en schaderegeling, ⇐ door natuurlijke of rechtspersonen die in een lidstaat zijn gevestigd of zich daar wensen te vestigen.

↓ 2002/92/EG

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op personen die bemiddelingsdiensten verrichten voor verzekeringsovereenkomsten wanneer alle volgende voorwaarden vervuld zijn:

- (a) de verzekeringsovereenkomst vergt slechts kennis van de verzekeringsdekking die geboden wordt;
- (b) de verzekeringsovereenkomst is geen levensverzekeringsovereenkomst;
- (c) de verzekeringsovereenkomst dekt geen aansprakelijkheidsrisico's;

- (d) de persoon in kwestie heeft een andere hoofdberoepswerkzaamheid dan verzekeringsbemiddeling;

↓ 2002/92/EG (aangepast)

- (e) de verzekering is een aanvulling op de levering van ~~een product of de verrichting van een dienst~~ ☒ goederen ☒ door eender welke aanbieder, en dekt ~~het~~ het risico van defect, verlies of beschadiging van de door die aanbieder geleverde goederen; ~~of~~

↓ 2002/92/EG (aangepast)

⇒ nieuw

~~ii) beschadiging of verlies van bagage en andere risico's die verbonden zijn aan een bij die aanbieder geboekte reis, zelfs indien deze verzekering de dekking omvat van levensverzekerings- of aansprakelijkheidsrisico's maar dan wel op voorwaarde dat de dekking ondergeschikt aan de hoofddekking van de met die reis verbonden risico's wordt verleend;~~

- (f) het bedrag van de jaarlijkse premie ⇒ voor de verzekeringsovereenkomst, indien een evenredige verdeling wordt toegepast om een jaarbedrag te bekomen, ⇐ is niet hoger dan ~~500~~ ☒ 600 ☒ EUR ~~en de volledige looptijd van de verzekeringsovereenkomst, met inbegrip van eventuele verlengingen, bedraagt niet meer dan vijf jaar.~~

↓ 2002/92/EG (aangepast)

3. Deze richtlijn is niet van toepassing op verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsdiensten met betrekking tot buiten de ~~Gemeenschap~~ ☒ Unie ☒ gesitueerde risico's en verplichtingen.

↓ 2002/92/EG

⇒ nieuw

Deze richtlijn doet evenmin afbreuk aan de wetgeving van een lidstaat met betrekking tot het ~~verzekeringsbemiddelingsbedrijf~~ ⇒ verzekering- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf ⇐ dat op zijn grondgebied uit hoofde van het vrij verrichten van diensten wordt uitgeoefend door in een derde land gevestigde ~~verzekeringstussenpersonen~~ ⇒ verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekerings- en herverzekeringsstussenpersonen ⇐, mits een gelijke behandeling wordt gewaarborgd voor alle personen die op deze markt het ~~verzekeringsbemiddelingsbedrijf~~ ⇒ verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf ⇐ uitoefenen of mogen uitoefenen.

Deze richtlijn reglementeert niet de ~~verzekeringsbemiddelingsactiviteiten~~
⇒ verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsactiviteiten ⇐ die worden verricht
in derde landen, ~~noch de activiteiten van communautaire verzekerings- of~~
~~herverzekeringsondernemingen als omschreven in Eerste Richtlijn 73/239/EEG van~~
~~de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke~~
~~bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met~~
~~uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan(8) en~~
~~Eerste Richtlijn 79/267/EEG van de Raad van 5 maart 1979 tot coördinatie van de~~
~~wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe~~
~~levensverzekeringsbedrijf, en de uitoefening daarvan(9), die in derde landen worden~~
~~verricht via verzekeringstussenpersonen.~~

⇓ nieuw

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de algemene moeilijkheden die hun
verzekeringstussenpersonen ondervinden bij vestiging of uitoefening van
verzekeringsbemiddelingsactiviteiten in een derde land.

↓ 2002/92/EG
⇒ nieuw

Artikel 2 Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. "verzekeringsonderneming": een onderneming waaraan de overheid overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 73/239/EEG of artikel 6 van Richtlijn 79/267/EEG een vergunning heeft verleend;
2. "herverzekeringsonderneming": een onderneming ~~die geen~~
~~verzekeringsonderneming of verzekeringsonderneming van een derde land is, en~~
~~waarvan de hoofdactiviteit bestaat in het accepteren van door een~~
~~verzekeringsonderneming, een verzekeringsonderneming van een derde land of~~
~~andere herverzekeringsondernemingen overgedragen risico's~~ ⇒ waaraan de overheid
overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 2005/68/EG een vergunning heeft
verleend ⇐;

↓ 2002/92/EG
⇒ nieuw

3. "verzekeringsbemiddeling": de werkzaamheden die bestaan in het ~~aanbieden~~
⇒ adviseren over ⇐, voorstellen ⇒ van ⇐, voorbereidend werk realiseren tot het
sluiten van of sluiten van verzekeringsovereenkomsten, dan wel in het assisteren bij
het beheer en de uitvoering van verzekeringsovereenkomsten, in het bijzonder in het
geval van een schadegeval ⇒ , en in het beroepshalve verrichten van schadebeheer

en schaderegeling ⇐. ~~Werkzaamheden uitgeoefend door een verzekeringsonderneming of een werknemer van een verzekeringsonderneming die onder verantwoordelijkheid van die verzekeringsonderneming handelt, worden niet als verzekeringsbemiddeling beschouwd.~~ ⇒ Deze werkzaamheden worden eveneens als verzekeringsbemiddeling beschouwd indien zij zonder tussenkomst van een verzekeringstussenpersoon door een verzekeringsonderneming worden uitgevoerd. ⇐

⇓ nieuw

Geen van de volgende werkzaamheden wordt in deze richtlijn als verzekeringsbemiddeling beschouwd:

⇓ 2002/92/EG

⇒ nieuw

- (a) ~~W~~werkzaamheden die bestaan in incidentele informatieverstrekking ⇐ aan een klant ⇐ in de context van een andere beroepswerkzaamheid, mits ~~het doel van deze werkzaamheid niet is~~ ⇒ de informatieverstrekker geen verdere stappen onderneemt om ⇐ de klant te assisteren bij de sluiting of uitvoering van een verzekeringsovereenkomst, ~~in het beroepshalve verrichten van schadebeheer voor een verzekeringsonderneming of in schaderegeling en schade expertise, worden evenmin als verzekeringsbemiddeling beschouwd;~~
-

⇓ nieuw

- (b) het louter verstrekken van gegevens en informatie over potentiële verzekeringnemers aan verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen of van informatie over verzekeringsproducten of een verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming aan potentiële verzekeringnemers.

4. "verzekeringsbeleggingsproduct": een verzekeringsovereenkomst die ook kan worden ingedeeld als een "beleggingsproduct" als omschreven in artikel 2, onder a), van [verordening betreffende essentiële informatiedocumenten voor beleggingsproducten (pripverordening)];
-

⇓ 2002/92/EG

⇒ nieuw

5. "verzekeringstussenpersoon": een natuurlijke of rechtspersoon ⇐ die geen verzekeringsonderneming is en ⇐ die, tegen vergoeding, toegang heeft tot het verzekeringsbemiddelingsbedrijf of het verzekeringsbemiddelingsbedrijf uitoefent;

↓ 2002/92/EG (aangepast)

⇒ nieuw

64. "herverzekeringsbemiddeling": de werkzaamheden die bestaan in het ~~aanbieden~~ ⇒ adviseren over ⇐ , voorstellen ⇒ van ⇐, ~~voorbereiden~~ ⊗ voorbereidend werk realiseren tot het sluiten van ⊗ of sluiten van herverzekeringsovereenkomsten, dan wel in het assisteren bij het beheer en de uitvoering ~~ervan~~ ⊗ van herverzekeringsovereenkomsten ⊗, in het bijzonder in het geval van een schadegeval ⇒, en in het beroepshalve verrichten van schadebeheer en schaderegeling. ⇐ ~~Werkzaamheden uitgeoefend door een herverzekeringsonderneming of een werknemer van een herverzekeringsonderneming die onder verantwoordelijkheid van die herverzekeringsonderneming handelt, worden niet als herverzekeringsbemiddeling beschouwd~~ ⇒ Deze werkzaamheden worden eveneens als herverzekeringsbemiddeling beschouwd indien zij zonder tussenkomst van een herverzekeringsstussenpersoon door een herverzekeringsonderneming worden uitgevoerd. ⇐

↓ nieuw

Geen van de volgende werkzaamheden wordt in deze richtlijn als herverzekeringsbemiddeling beschouwd:

↓ 2002/92/EG

(a) ~~W~~ werkzaamheden die bestaan in incidentele informatieverstrekking in de context van een andere beroepswerkzaamheid, mits het doel van deze werkzaamheid niet is de klant te assisteren bij de sluiting of uitvoering van een herverzekeringsovereenkomst, ~~in het beroepshalve verrichten van schadebeheer voor een herverzekeringsonderneming of in schaderegeling en schade-expertise, worden evenmin als herverzekeringsbemiddeling beschouwd;~~

↓ nieuw

(b) het louter verstrekken van gegevens en informatie over potentiële verzekeringnemers aan herverzekeringsstussenpersonen of herverzekeringsondernemingen of van informatie over herverzekeringsproducten of een herverzekeringsstussenpersoon of herverzekeringsonderneming aan potentiële verzekeringnemers.

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

76 "herverzekeringstussenpersoon": een natuurlijke of rechtspersoon ⇒ die geen herverzekeringsonderneming is en ⇐ die, tegen vergoeding, toegang heeft tot het herverzekeringsbemiddelingsbedrijf of het herverzekeringsbemiddelingsbedrijf uitoefent;

87 "verbonden verzekeringstussenpersoon": eenieder die, in naam en voor rekening van een ~~verzekeringsonderneming~~, of meerdere verzekeringsondernemingen ~~indien het niet om onderling concurrerende verzekeringsproducten gaat~~ ⇒ of verzekeringstussenpersonen ⇐, een verzekeringsbemiddelingsactiviteit uitoefent, ~~maar die noch premies, noch voor de klant bestemde bedragen int en, wat hun respectieve producten betreft,~~ onder volledige verantwoordelijkheid van die verzekeringsondernemingen ⇒ of verzekeringstussenpersonen ⇐ handelt, ⇒ op voorwaarde dat de verzekeringstussenpersonen onder wier verantwoordelijkheid hij of zij handelt niet zelf onder verantwoordelijkheid van een andere verzekeringsonderneming of verzekeringstussenpersoon handelen ⇐

~~Als verbonden verzekeringstussenpersoon die, wat hun respectieve producten betreft, onder verantwoordelijkheid van een of meer verzekeringsondernemingen handelt, wordt ook beschouwd eenieder die in aanvulling op zijn hoofdberoepswerkzaamheid een verzekeringsbemiddelingsactiviteit uitoefent, waarbij de verzekering een aanvulling vormt op de goederen of diensten die in het kader van de hoofdwerkzaamheid worden geleverd, en die noch premies, noch voor de klant bestemde bedragen int;~~

↓ nieuw

9. "advies": de verstrekking van een aanbeveling aan een klant op diens verzoek of op initiatief van de verzekeringsonderneming of verzekeringstussenpersoon;

↓ nieuw

10. "voorwaardelijke provisie": een vergoeding in de vorm van een commissie waarvan de hoogte afhangt van het bereiken van overeengekomen doelstellingen met betrekking tot de door de tussenpersoon bij de desbetreffende verzekeraar geplaatste verzekeringsovereenkomsten;

↓ 2002/92/EG

118 "grote risico's": risico's in de zin van artikel 5, onder d), van Richtlijn 73/239/EEG;

129 "lidstaat van herkomst":

- (a) indien de tussenpersoon een natuurlijk persoon is, de lidstaat waar hij zijn woonplaats heeft ~~en zijn werkzaamheden uitoefent~~;
- (b) indien de tussenpersoon een rechtspersoon is, de lidstaat waar zijn statutaire zetel is gevestigd of, indien deze rechtspersoon volgens zijn nationale recht geen statutaire zetel heeft, de lidstaat waar zijn hoofdkantoor is gevestigd;

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

~~1340~~ "lidstaat van ontvangst": de lidstaat waarin een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon een ~~bijkantoor~~ ☒ permanente aanwezigheid of vestiging ☒ heeft of diensten verricht ~~⇒ en die niet zijn lidstaat van herkomst is ⇐~~;

~~1412~~ "duurzame drager": ~~elk hulpmiddel dat de klant in staat stelt aan hem persoonlijk gerichte informatie op zodanige wijze op te slaan dat hij deze gedurende een voor het doel van de informatie toereikende periode kan raadplegen en waarmee de opgeslagen informatie ongewijzigd kan worden gereproduceerd. ⇐~~ een duurzame drager als omschreven in artikel 2, lid 1, onder m), van Richtlijn 2009/65/EG; ~~⇐ Onder duurzame drager wordt in het bijzonder verstaan computerdiskettes, cd-rom's, DVD's en de harde schijf van de computer van de consument waarop de elektronische post wordt opgeslagen, maar niet internet websites, tenzij die voldoen aan de in de definitie van duurzame drager opgenomen criteria.~~

↓ nieuw

15. "crossselling": het aanbieden van een verzekeringsdienst of -product samen met een andere dienst of een ander product als onderdeel van een pakket of als voorwaarde waarvan een andere overeenkomst of een ander pakket afhankelijk wordt gesteld;

16. "nauwe banden": een situatie als bedoeld in artikel 4, lid 31, van Richtlijn [MiFID II];

17. "hoofdvestiging": de plaats van waaruit de hoofdactiviteit wordt beheerd;

18. "vergoeding": een commissie, honorarium of andere betaling, met inbegrip van economische voordelen van welke aard ook, die of dat in verband met verzekeringsbemiddelingsactiviteiten wordt aangeboden of verstrekt;

19. "koppelpraktijken": het aanbieden van een of meerdere aanvullende diensten bij een verzekeringsdienst of -product als pakket, waarbij deze verzekeringsdienst of dit verzekeringsproduct niet afzonderlijk voor de klant verkrijgbaar is;

20. "bundelpraktijken": het aanbieden van een of meerdere aanvullende diensten bij een verzekeringsdienst of -product als pakket, waarbij deze verzekeringsdienst of dit verzekeringsproduct ook afzonderlijk voor de klant verkrijgbaar is maar niet noodzakelijk onder dezelfde voorwaarden als wanneer gebundeld met de aanvullende diensten.

HOOFDSTUK II

INSCHRIJVINGSVEREISTEN

Artikel 3 *Registerinschrijving*

1. ⇒ Behoudens het bepaalde in artikel 4 ⇐ ☒ worden ☒ ~~Verzekerings-~~ en herverzekerings-tussenpersonen ~~worden~~ bij een bevoegde autoriteit ~~als bedoeld in artikel 7, lid 2,~~ in hun lidstaat van herkomst in een register of in registers ingeschreven. ⇒ Verzekeringsondernemingen die reeds krachtens Richtlijn 73/239/EEG, Richtlijn 2002/83/EG of Richtlijn 2005/68/EG in lidstaten zijn geregistreerd en hun werknemers hoeven niet nogmaals te worden ingeschreven uit hoofde van deze richtlijn. ⇐

Onverminderd het bepaalde in de eerste alinea kunnen de lidstaten bepalen dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of andere lichamen met de bevoegde autoriteiten kunnen samenwerken voor de registerinschrijving van verzekerings- en herverzekerings-tussenpersonen alsmede voor het op die tussenpersonen toepassen van de in artikel ~~48~~ bepaalde vereisten. Meer bepaald kunnen verbonden verzekeringstussenpersonen worden ingeschreven door een verzekeringsonderneming ~~of~~ een vereniging van verzekeringsondernemingen ⇒ of een verzekerings- of herverzekerings-tussenpersoon ⇐, onder toezicht van een bevoegde autoriteit.

De lidstaten kunnen bepalen dat, wanneer een verzekerings- of herverzekerings-tussenpersoon onder verantwoordelijkheid van een verzekerings- of herverzekeringsonderneming of van een andere ingeschreven verzekerings- of herverzekerings-tussenpersoon handelt, deze laatste tussenpersoon of de onderneming verantwoordelijk is voor het voldoen aan de registerinschrijvingsvoorwaarden van deze richtlijn. In dergelijk geval vergewist de persoon of entiteit die de verantwoordelijkheid aanvaardt, nadat hij of zij door de lidstaten in kennis is gesteld van het bepaalde in lid 7, onder a) en b), zich van het bepaalde in lid 7, onder c). De lidstaten kunnen ook bepalen dat de persoon of entiteit die de verantwoordelijkheid voor de tussenpersoon neemt, deze tussenpersoon inschrijft.

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

De lidstaten ~~be~~hoeven het in de eerste en tweede alinea bedoelde vereiste niet toe te passen op alle natuurlijke personen die ~~werkzaam zijn~~ in een ~~onderneming~~ ⇒ verzekerings- of herverzekeringsonderneming of voor een ingeschreven verzekerings- of herverzekerings-tussenpersoon ⇐ ☒ werken ☒ en een verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsactiviteit uitoefenen.

↓ 2002/92/EG (aangepast)

~~In het geval van een rechtspersoon schrijven de~~ De lidstaten ~~deze in~~ ☒ zorgen voor de registerinschrijving van rechtspersonen ☒ en vermelden ~~zij~~ in het register bovendien de namen van de tot de leiding behorende natuurlijke personen die verantwoordelijk zijn voor het bemiddelingsbedrijf.

2. De lidstaten kunnen meer dan één register voor verzekerings- en herverzekerings-tussenpersonen instellen mits zij criteria vastleggen op grond waarvan tussenpersonen worden ingeschreven.

↓ nieuw

De lidstaten richten een onlineregisterinschrijvingssysteem op, bestaande uit een gemeenschappelijk inschrijvingsformulier dat beschikbaar is op een internetsite die voor verzekerings-tussenpersonen en -ondernemingen makkelijk toegankelijk is en het mogelijk maakt het formulier rechtstreeks online in te vullen.

↓ 2002/92/EG

3. De lidstaten zorgen ervoor dat één loket wordt ingesteld, waardoor een vlotte en snelle toegang tot informatie uit deze verschillende langs elektronische weg beschikbare en te allen tijde geactualiseerde registers mogelijk is. Dit loket biedt tevens de identificatiegegevens van de bevoegde autoriteiten van iedere lidstaat bedoeld in lid 1, eerste alinea. In dit register wordt bovendien aangegeven in welk land of welke landen de tussenpersoon werkzaam is uit hoofde van de vrijheid van vestiging of de vrijheid van dienstverrichting.

↓ nieuw

4. De EAVB stelt een Europees elektronisch register in van gegevens over verzekerings- en herverzekerings-tussenpersonen die overeenkomstig hoofdstuk IV hun voornemen kenbaar hebben gemaakt grensoverschrijdende werkzaamheden uit te oefenen; zij maakt dit register openbaar op haar website en houdt het bij. Hiertoe

verstrekken de lidstaten de EAVB onverwijld alle relevante informatie. Het register toont telkens een hyperlink naar de betrokken bevoegde autoriteit in elke lidstaat. Het register bevat links naar en is toegankelijk vanuit de websites van alle bevoegde autoriteiten in de lidstaten.

↓ 2002/92/EG

~~3.~~ De lidstaten zorgen ervoor dat de registerinschrijving van verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen, met inbegrip van de verbonden verzekeringstussenpersonen, slechts mogelijk is indien aan de in artikel ~~48~~ bedoelde vereisten inzake beroepsbekwaamheid is voldaan.

Ook zorgen de lidstaten ervoor dat de registerinschrijvingen van verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen, met inbegrip van de verbonden verzekeringstussenpersonen, die niet langer aan die vereisten voldoen, worden doorgehaald. De geldigheidstermijn van de registerinschrijving wordt regelmatig door de bevoegde instanties herzien. Zo nodig stelt de lidstaat van herkomst ~~op passende wijze~~ de lidstaat van ontvangst in kennis van deze registerdoorhaling.

↓ nieuw

5. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon niet in het register inschrijven voordat zij ervan overtuigd zijn dat de tussenpersoon aan de vereisten van artikel 8 voldoet.

↓ 2002/92/EG
⇒ nieuw

~~4.~~ De bevoegde autoriteiten kunnen aan de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon een document afgeven aan de hand waarvan elke belanghebbende via raadpleging van ~~het register/~~ ⇒ een van ⇐ de registers als bedoeld in lid 2 kan toetsen of die tussenpersoon naar behoren is ingeschreven.

Dit document vermeldt ten minste de in artikel ~~12, lid 1~~ 16, onder a) en b), bedoelde informatie en, wanneer het een rechtspersoon betreft, de naam of namen van de in lid 1, vierde alinea, bedoelde natuurlijke persoon of personen.

De lidstaat verlangt dat het document wordt teruggezonden aan de bevoegde autoriteit die het heeft afgegeven wanneer de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon niet langer ingeschreven is.

~~5. Ingeschreven verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen hebben recht op toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbemiddelingsbedrijf in de Gemeenschap, zowel door middel van vrijheid van vestiging als door middel van het vrij verrichten van diensten.~~

6. De lidstaten bepalen dat aanvragen van tussenpersonen tot opname in het register binnen zes maanden na de indiening van een volledige aanvraag worden behandeld en dat de aanvrager onverwijld van de beslissing in kennis wordt gesteld.

De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten passende maatregelen treffen om te allen tijde te kunnen controleren of verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen nog steeds aan de inschrijvingsvereisten van deze richtlijn voldoen.

7. De lidstaten zorgen ervoor dat hun bevoegde autoriteiten, als voorwaarde voor de registerinschrijving, verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen om de volgende informatie verzoeken:

- (a) de identiteit van aandeelhouders of leden – natuurlijke of rechtspersonen – die een aandeel van meer dan 10 % in de tussenpersoon bezitten, alsook het bedrag van dat aandeel;
- (b) de identiteit van personen die nauwe banden met de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon hebben;
- (c) voldoende bewijs dat het aandeel of de nauwe band geen belemmering vormt voor de juiste uitoefening van de toezichthoudende taken van de bevoegde autoriteit.

8. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten de registerinschrijving weigeren indien de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van een derde land die van toepassing zijn op één of meer natuurlijke of rechtspersonen met wie de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon nauwe banden heeft, of moeilijkheden in verband met de toepassing van die wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen, een belemmering vormen voor de juiste uitoefening van hun toezichthoudende taken.

HOOFDSTUK III

VEREENVOUDIGDE INSCHRIJVINGSPROCEDURE – ACTIVITEITENVERKLARING

Artikel 4

Verklaringsprocedure voor het verlenen van verzekeringsbemiddelingsdiensten als nevenactiviteit, het beroepshalve verrichten van schadebeheer of het verlenen van schadebeoordelingsdiensten

1. De inschrijvingsvereisten van artikel 3 zijn niet van toepassing op verzekeringstussenpersonen die het verzekeringsbemiddelingsbedrijf als

nevenactiviteit uitoefenen, mits hun werkzaamheden aan de volgende voorwaarden voldoen:

- (a) de verzekeringstussenpersoon heeft een andere hoofdberoepswerkzaamheid dan verzekeringsbemiddeling;
- (b) de verzekeringstussenpersoon biedt alleen bepaalde verzekeringsproducten aan als aanvulling op een product of dienst en vermeldt die duidelijk in de verklaring;
- (c) de desbetreffende verzekeringsproducten omvatten niet de dekking van levensverzekerings- of aansprakelijkheidsrisico's, tenzij die dekking ondergeschikt aan de hoofddekking wordt verleend.

- 2. De inschrijvingsvereisten van artikel 3 zijn niet van toepassing op verzekeringstussenpersonen wier enige werkzaamheid bestaat in het beroepshalve verrichten van schadebeheer of het verlenen van schadebeoordelingsdiensten.
- 3. Elke verzekeringstussenpersoon die onder lid 1 of lid 2 valt, dient bij de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat van herkomst een verklaring in waarin hij de bevoegde autoriteit zijn identiteit, adres en beroepswerkzaamheden meedeelt.
- 4. Op verzekeringstussenpersonen die onder lid 1 of lid 2 vallen, zijn de bepalingen van de hoofdstukken I, III, IV, V, VIII en IX en de artikelen 15 en 16 van toepassing.

HOOFDSTUK IV

VRIJHEID VAN DIENSTVERLENING EN VRIJHEID VAN VESTIGING

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

Artikel 65

~~Kennisgeving van vestiging en dienstverrichting in andere lidstaten~~

☒ Uitoefening van de vrijheid van dienstverlening ☒

- 1. Elke verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon die voornemens is voor het eerst ~~in een of meer lidstaten~~ ⇒ op het grondgebied van een andere lidstaat ⇐ werkzaamheden uit hoofde van het vrij verrichten van diensten ~~of de vrijheid van vestiging~~ uit te oefenen, ~~stelt~~ ⇒ verstrekt ⇐ de bevoegde autoriteiten ☒ autoriteit ☒ van de ☒ zijn ☒ lidstaat van herkomst ~~daarvan in kennis~~ ⇒ de volgende informatie ⇐:

~~Binnen een maand na deze kennisgeving stellen deze bevoegde autoriteiten de bevoegde autoriteiten van de lidstaten van ontvangst die dit wensen in kennis van het voornemen van de~~

~~verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon en brengen zij tegelijkertijd de betrokken tussenpersoon daarvan op de hoogte.~~

~~De verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon kan zijn werkzaamheden aanvangen een maand nadat hij van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst heeft vernomen dat deze de in de vorige alinea bedoelde mededeling heeft verriicht. De betrokken tussenpersoon kan zijn werkzaamheden onmiddellijk aanvangen indien de lidstaat van ontvangst daarvan niet in kennis wenst te worden gesteld.~~

~~2. De lidstaten doen de Commissie mededeling van hun wens in kennis te worden gesteld overeenkomstig lid 1. De Commissie stelt op haar beurt alle lidstaten daarvan in kennis.~~

~~3. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst kunnen de noodzakelijke maatregelen nemen om op passende wijze de voorwaarden openbaar te maken waaronder, om redenen van algemeen belang, deze werkzaamheden op hun grondgebied moeten worden uitgeoefend.~~

↴ nieuw

- (a) de naam, het adres en elk registerinschrijvingsnummer van de tussenpersoon;
- (b) de lidstaat of lidstaten waar de tussenpersoon voornemens is werkzaamheden uit te oefenen;
- (c) de categorie waartoe de tussenpersoon behoort en, in voorkomend geval, de naam van elke verzekerings- of herverzekeringsonderneming die hij vertegenwoordigt;
- (d) de relevante verzekeringsbranches, indien van toepassing;
- (e) bewijs van vakkennis en -bekwaamheid.

2. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst doet de in lid 1 bedoelde informatie binnen een maand na ontvangst ervan toekomen aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst, die de ontvangst ervan onverwijld bevestigt. De lidstaat van herkomst stelt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon er schriftelijk van in kennis dat de lidstaat van ontvangst de informatie heeft ontvangen en dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar werkzaamheden in de lidstaat van ontvangst kan aanvangen.

Bij ontvangst van de in lid 1 bedoelde informatie aanvaardt de lidstaat van ontvangst eerdere ervaring in het verzekerings- of het herverzekeringsbemiddelingsbedrijf, aangetoond aan de hand van een registerinschrijving of een verklaring in de lidstaat van herkomst, als bewijs van de verworven kennis en bekwaamheid.

3. Het bewijs van de eerdere registerinschrijving of verklaring wordt geleverd aan de hand van een document waaruit blijkt dat de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst van de aanvrager de inschrijving heeft uitgevoerd of de verklaring heeft ontvangen; de aanvrager dient dit document ter ondersteuning van zijn aanvraag in bij de lidstaat van ontvangst.

4. In geval van wijziging van een van de overeenkomstig lid 1 verstrekte gegevens, stelt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon ten minste één maand voor de doorvoering van de wijziging de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst schriftelijk van deze wijziging in kennis. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst stelt op haar beurt zo snel mogelijk, en in elk geval niet later dan één maand nadat zij de informatie ontvangen heeft, de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst van de wijziging in kennis.

Artikel 6

Uitoefening van de vrijheid van vestiging

1. De lidstaten verlangen dat elke verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon die voornemens is op het grondgebied van een andere lidstaat uit hoofde van de vrijheid van vestiging een bijkantoor op te richten, eerst de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat van herkomst daarvan in kennis stelt en deze autoriteit de volgende informatie verstrekt:
- (a) de naam, het adres en het registerinschrijvingsnummer (indien van toepassing) van de tussenpersoon;
 - (b) de lidstaat waar de tussenpersoon voornemens is een bijkantoor of permanente aanwezigheid te vestigen;
 - (c) de categorie waartoe de tussenpersoon behoort en, in voorkomend geval, de naam van elke verzekerings- of herverzekeringsonderneming die hij vertegenwoordigt;
 - (d) de relevante verzekeringsbranches, indien van toepassing;
 - (e) een programma van werkzaamheden waarin de te verrichten verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsactiviteiten en de organisatiestructuur van de vestiging worden uiteengezet en waarin ook de identiteit van de agenten wordt vermeld indien de tussenpersoon voornemens is gebruik te maken van agenten;
 - (f) het adres in de lidstaat van ontvangst waar documenten kunnen worden opgevraagd;
 - (g) de naam van de personen die voor het beheer van de vestiging of permanente aanwezigheid verantwoordelijk zijn.
2. Tenzij de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst, gelet op de voorgenomen bemiddelingsactiviteiten, redenen heeft om de organisatiestructuur of de financiële positie van de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon als ontoereikend te beschouwen, doet zij de in lid 1 bedoelde informatie binnen een maand na ontvangst ervan toekomen aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst, die de ontvangst ervan onverwijld bevestigt. De lidstaat van herkomst stelt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon er schriftelijk van in kennis dat de lidstaat van ontvangst de informatie heeft ontvangen en dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming haar werkzaamheden in de lidstaat van ontvangst kan aanvangen.

3. Indien de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst weigert de informatie aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst te doen toekomen, deelt zij binnen een maand na ontvangst van alle in lid 1 bedoelde informatie aan de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon de redenen voor deze weigering mee.
4. In geval van wijziging van een van de overeenkomstig lid 1 verstrekte gegevens, stelt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon ten minste één maand voor de doorvoering van de wijziging de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst schriftelijk van deze wijziging in kennis. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst stelt op haar beurt zo snel mogelijk, en in elk geval niet later dan één maand nadat zij de informatie ontvangen heeft, de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst van de wijziging in kennis.

Artikel 7

Verdeling van bevoegdheden tussen de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst

1. Indien de hoofdvestiging van een verzekeringstussenpersoon zich in een andere lidstaat bevindt, kan de bevoegde autoriteit van die andere lidstaat met de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst overeenkomen dat zij als bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst optreedt met betrekking tot de verplichtingen in de hoofdstukken VI, VII en VIII van deze richtlijn. In geval van een dergelijke overeenkomst stelt de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst de verzekeringstussenpersoon en de EAVB hiervan onverwijld in kennis.
2. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst neemt de verantwoordelijkheid op zich om ervoor te zorgen dat de door de vestiging op haar grondgebied verrichte diensten voldoen aan de eisen die in de hoofdstukken VI en VII en in de op grond van die bepalingen genomen maatregelen worden gesteld.

De bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst heeft het recht om de door de vestiging getroffen regelingen aan een onderzoek te onderwerpen en de wijzigingen te verlangen die absoluut noodzakelijk zijn om de bevoegde autoriteit in staat te stellen de verplichtingen die in de hoofdstukken VI en VII en in de op grond van die bepalingen genomen maatregelen zijn neergelegd, te doen nakomen met betrekking tot de op het grondgebied van die lidstaat door de vestiging verrichte diensten of activiteiten.

3. Indien de lidstaat van ontvangst redenen heeft om te besluiten dat een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon die uit hoofde van de vrijheid van dienstverlening of via een vestiging op zijn grondgebied werkzaamheden uitoefent, de bij deze richtlijn vastgestelde verplichtingen niet nakomt, stuurt hij deze bevindingen door naar de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst, die de nodige maatregelen neemt. Indien een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon, in weerwil van de aldus door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst getroffen maatregelen, blijft handelen op een wijze die de belangen van consumenten in de lidstaat van ontvangst of de ordelijke werking van de verzekerings- en herverzekeringmarkten kennelijk schaadt, wordt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon onderworpen aan de volgende maatregelen:

- (a) de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst neemt, na de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst ervan in kennis te hebben gesteld, de

nodige maatregelen om de consumenten en de goede werking van de verzekerings- en herverzekeringmarkten te beschermen, onder meer door de inbreukplegende verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon te beletten nieuwe transacties op haar grondgebied te verrichten. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst stelt de Commissie onverwijld van deze maatregelen in kennis;

(b) de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst mag de zaak overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 naar de EAVB doorverwijzen en om haar bijstand verzoeken. De EAVB kan dan in geval van meningsverschillen tussen de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst en die van de lidstaat van herkomst optreden overeenkomstig de bevoegdheden die haar krachtens dat artikel zijn verleend.

4. Indien de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst constateren dat een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon die op het grondgebied van hun lidstaat een vestiging heeft, niet de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen naleeft die in die lidstaat zijn vastgesteld ter uitvoering van de bepalingen van deze richtlijn die een bevoegdheid van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst inhouden, eisen zij dat de betrokken verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon een eind maakt aan deze situatie.

Indien een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon, in weerwil van de aldus door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst getroffen maatregelen, blijft handelen op een wijze die de belangen van consumenten in de lidstaat van ontvangst of de ordelijke werking van de verzekerings- en herverzekeringmarkten kennelijk schaadt, wordt de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon onderworpen aan de volgende maatregelen:

(a) de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst neemt, na de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst ervan in kennis te hebben gesteld, de nodige maatregelen om de consumenten en de goede werking van de markten te beschermen, onder meer door de inbreukplegende verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon te beletten nieuwe transacties op haar grondgebied te verrichten. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst stelt de Commissie onverwijld van deze maatregelen in kennis;

(b) de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst mag de zaak overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 naar de EAVB doorverwijzen en om haar bijstand verzoeken. De EAVB kan dan in geval van meningsverschillen tussen de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst en die van de lidstaat van herkomst optreden overeenkomstig de bevoegdheden die haar krachtens dat artikel zijn verleend.

HOOFDSTUK V

ANDERE ORGANISATORISCHE VEREISTEN

↓ 2002/92/EG
⇒ nieuw

Artikel 48

Vereisten inzake beroepsbekwaamheid ⇒ en organisatorische vereisten ⇐

↓ 2002/92/EG
⇒ nieuw

1. Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen ⇒ , met inbegrip van degenen die deze werkzaamheden als nevenactiviteit uitoefenen, personen die beroepshalve schadebeheer, schaderegeling of schade-expertises verrichten, en personeelsleden van verzekeringsondernemingen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen, ⇐ beschikken over passende kennis en bekwaamheid, als voorgeschreven door de lidstaat van herkomst van de tussenpersoon ⇒ of onderneming, om hun taken naar behoren te kunnen vervullen, en geven blijk van de nodige beroepservaring gelet op de complexiteit van de producten die zij aanbieden⇐.

↓ nieuw

De lidstaten zorgen ervoor dat verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen en personeelsleden van verzekeringsondernemingen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen, hun kennis en bekwaamheid via voortdurende bijscholing op peil houden om goed te kunnen blijven presteren.

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

De lidstaten ~~van herkomst~~ kunnen de vereisten op het gebied van kennis en bekwaamheid aanpassen al naargelang de ⇒ specifieke ⇐ werkzaamheid van de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon en de ~~gedistribueerde~~ aangeboden ⊗ producten, in het bijzonder indien de hoofdberoepswerkzaamheid van de tussenpersoon een andere is dan verzekeringsbemiddeling. In dat geval mag de betrokken persoon uitsluitend een verzekeringsbemiddelingsactiviteit uitoefenen indien een verzekeringstussenpersoon

die aan de vereisten van dit artikel voldoet of een verzekeringsonderneming volledig aansprakelijk is voor de handelingen van die persoon.

De lidstaten kunnen voorschrijven dat de verzekeringsonderneming $\Rightarrow$ of -tussenpersoon $\Leftarrow$ in de in artikel 3, lid 1, tweede alinea, bedoelde gevallen nagaat of de kennis en bekwaamheid van de tussenpersonen in overeenstemming zijn met het in de eerste alinea bedoelde vereiste en dat zij hun in voorkomend geval een opleiding verstrekt die beantwoordt aan de vereisten betreffende de door deze tussenpersonen aangeboden producten.

De lidstaten ~~behoeven~~ het in de eerste alinea bedoelde vereiste niet toe te passen op alle natuurlijke personen die ~~werkzaam zijn~~ in een ~~onderneming~~ $\Rightarrow$ verzekeringsonderneming of voor een verzekerings- of herverzekerings-tussenpersoon $\Leftarrow$ $\boxtimes$ werken $\boxtimes$ en een verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsactiviteit uitoefenen. De lidstaten zorgen ervoor dat een redelijk aantal personen in de leiding van die ondernemingen die verantwoordelijk zijn voor bemiddeling inzake ~~verzekeringsproducten~~ $\Rightarrow$ verzekerings- en herverzekeringsproducten $\Leftarrow$ alsmede iedere andere persoon die zich rechtstreeks met verzekerings- of herverzekeringsbemiddeling bezighoudt, het bewijs ~~levert~~ te beschikken over de kennis en bekwaamheid die relevant is voor de vervulling van hun taken.

2. Verzekerings- en herverzekerings-tussenpersonen $\Rightarrow$ en personeelsleden van verzekeringsondernemingen die verzekeringsbemiddelingsactiviteiten uitoefenen, $\Leftarrow$ zijn betrouwbaar. Zij hebben minimaal een blanco strafblad of enig ander nationaal equivalent met betrekking tot ernstige strafbare feiten in verband met vermogensdelicten of andere met financiële activiteiten verband houdende delicten en zij mogen niet voorheen failliet zijn verklaard, tenzij rehabilitatie overeenkomstig het nationale recht heeft plaatsgevonden.

In overeenstemming met het bepaalde in artikel 3, lid 1, tweede alinea, kunnen de lidstaten toestaan dat de verzekeringsonderneming de betrouwbaarheid van de verzekerings-tussenpersonen verifieert.

De lidstaten ~~behoeven~~ het in de eerste alinea bedoelde vereiste niet toe te passen op alle natuurlijke personen die ~~werkzaam zijn~~ in een ~~onderneming~~ $\Rightarrow$ verzekeringsonderneming of voor een verzekerings- of herverzekerings-tussenpersoon $\Leftarrow$ $\boxtimes$ werken $\boxtimes$ en een verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsactiviteit uitoefenen. De lidstaten zorgen ervoor dat de leiding van die ondernemingen en alle medewerkers die zich rechtstreeks met verzekerings- of herverzekeringsbemiddeling bezighouden, aan dat vereiste voldoen.

$\downarrow$ 2002/92/EG (aangepast) $\Rightarrow$ nieuw
--

3. Verzekerings- en herverzekerings-tussenpersonen zijn in het bezit van een beroepsaansprakelijkheidsverzekering die het gehele grondgebied van de ~~Gemeenschap~~ $\boxtimes$ Unie $\boxtimes$ dekt, of een andere vergelijkbare garantie voor aansprakelijkheid wegens beroepsnalatigheid, voor een bedrag van ten minste ~~1000000~~ $\boxtimes$ 1 120 000 $\boxtimes$ EUR, van toepassing per schadegeval, en in ~~het~~ totaal

~~1500000~~ $\boxtimes$ 1 680 000 $\boxtimes$ EUR per jaar voor alle schadegevallen, tenzij die verzekering of vergelijkbare garantie reeds wordt geboden door een verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming of andere onderneming in naam waarvan de verzekerings- of herverzekerings tussenpersoon handelt of bevoegd is te handelen, of die onderneming volledig aansprakelijk is voor het handelen van de tussenpersoon.

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

- 4 De lidstaten treffen alle nodige maatregelen om de klanten te beschermen tegen het onvermogen van de verzekeringstussenpersoon om de premie aan de verzekeringsonderneming over te dragen of het bedrag van de schadevordering of premierestitutie aan de verzekerde over te dragen.

Die maatregelen hebben een of meer van de volgende vormen:

- (a) bij wet of bij overeenkomst vastgestelde bepalingen inhoudende dat door de klant aan de tussenpersoon betaalde bedragen worden geacht aan de onderneming te zijn betaald, terwijl door de onderneming aan de tussenpersoon betaalde bedragen, totdat de klant deze bedragen werkelijk ontvangt, worden geacht niet aan de klant te zijn betaald;
 - (b) een bepaling volgens welke verzekeringstussenpersonen over een financiële draagkracht moeten beschikken die permanent 4 % van het totaal van de jaarlijks ontvangen premies belooft, met een minimum van ~~15000~~ $\boxtimes$ 16 800 $\boxtimes$ EUR;
 - (c) een bepaling volgens welke het geld van klanten via strikt gescheiden klantenrekeningen wordt overgemaakt en uit deze rekeningen in geval van faillissement geen andere schuldeisers worden betaald;
 - (d) een bepaling volgens welke een garantiefonds wordt opgericht.
5. Voor de uitoefening van het verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf is het noodzakelijk dat permanent aan de in dit artikel vastgestelde beroepsvereisten wordt voldaan.
6. De lidstaten mogen de bovengenoemde vereisten aanscherpen of andere vereisten toevoegen voor de verzekerings- en herverzekerings tussenpersonen die op hun grondgebied zijn ingeschreven.
7. De $\Rightarrow$ EAVB past de $\Leftarrow$ in lid 3 en lid 4 bedoelde bedragen ~~worden~~ om de vijf jaar ~~aangepast~~ aan de veranderingen in het door Eurostat bekendgemaakte Europees indexcijfer van de consumentenprijzen $\Rightarrow$ aan $\Leftarrow$, voor de eerste maal vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

~~De bedragen worden automatisch aangepast door het basisbedrag te verhogen met de procentuele mutatie van het indexcijfer gedurende de periode tussen de inwerkingtreding van deze richtlijn en de eerste actualiseringsdatum, of tussen de~~

~~laatste actualiseringsdatum en de volgende actualiseringsdatum, en naar boven afgerond op 1 EUR.~~

De EAVB ontwikkelt ontwerpen van regelgevingsnormen waardoor het in lid 3 en lid 4 bedoelde basisbedrag in euro's wordt aangepast volgens de procentuele mutatie van het indexcijfer gedurende de periode tussen de inwerkingtreding van deze richtlijn en de eerste actualiseringsdatum, of tussen de laatste actualiseringsdatum en de volgende actualiseringsdatum, en naar boven wordt afgerond op 1 EUR.

De EAVB dient die ontwerpen van regelgevingsnormen om de vijf jaar bij de Commissie in, voor de eerste maal vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1094/2010.

↓ nieuw

8. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 33 gedelegeerde handelingen vast te stellen. In die gedelegeerde handelingen wordt het volgende gespecificeerd:

- (a) wat wordt verstaan onder passende kennis en bekwaamheid van de tussenpersoon om bij zijn klanten aan verzekeringsbemiddeling te doen als bedoeld in lid 1;
- (b) welke de geschikte criteria zijn om met name het niveau van beroepskwalificatie, -ervaring en -vaardigheden te bepalen dat nodig is om het verzekeringsbemiddelingsbedrijf uit te oefenen;
- (c) welke maatregelen redelijkerwijze van verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen mogen worden verwacht om hun kennis en bekwaamheid via voortdurende bijscholing op peil te houden om goed te kunnen blijven presteren.

↓ 2002/92/EG

~~Artikel 5~~

~~Behoud van de verkregen rechten~~

~~De lidstaten kunnen bepalen dat elkeen die reeds vóór 1 september 2000 als tussenpersoon werkzaam was, in een register ingeschreven stond en over een niveau van kennis, ervaring en integriteit beschikte dat vergelijkbaar is met dat wat deze richtlijn voorschrijft, automatisch in het in te voeren register zal worden ingeschreven, zodra aan de vereisten van artikel 4, leden 3 en 4, is voldaan.~~

Artikel 9

Bekendmaking van regels van algemeen belang

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat hun bevoegde autoriteiten op passende wijze de relevante nationale wettelijke voorschriften ter bescherming van het algemeen belang bekendmaken die van toepassing zijn op de uitoefening van het verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsbedrijf op hun grondgebied.
2. Lidstaten die naast de bepalingen van deze richtlijn de toepassing van extra voorschriften voor verzekeringstussenpersonen en voor de verkoop van verzekeringsproducten voorstellen en deze toepassen, zorgen ervoor dat de uit die extra voorschriften voortvloeiende administratieve lasten in verhouding staan tot de bescherming voor de consument. De lidstaten houden toezicht op die voorschriften om ervoor te zorgen dat dat ook zo blijft.
3. De EAVB stelt voor de regels van algemeen belang een gestandaardiseerd informatieblad voor, dat de bevoegde autoriteiten van elke lidstaat moeten invullen. In het informatieblad worden de hyperlinks naar de websites van de bevoegde autoriteiten opgenomen waar informatie over de regels van algemeen belang wordt bekendgemaakt. De informatie wordt door de nationale bevoegde autoriteiten regelmatig bijgewerkt en door de EAVB in het Engels, Frans en Duits op haar website gepubliceerd, waarbij de nationale regels van algemeen belang volgens de relevante deelgebieden van het recht worden gecategoriseerd.
4. Elke lidstaat stelt een centraal contactpunt in dat verantwoordelijk is voor het verstrekken van informatie over de regels van algemeen belang in die lidstaat. Dit contactpunt moet een passende bevoegde autoriteit zijn.
5. In een verslag, op te stellen vóór X X 20XX [drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn], onderzoekt de EAVB, in het kader van de goede werking van deze richtlijn en de interne markt, de regels van algemeen belang die de lidstaten overeenkomstig dit artikel hebben bekendgemaakt, en stelt zij de Commissie van deze regels in kennis.

Artikel ~~9~~10

Bevoegde autoriteiten

1. De lidstaten wijzen de bevoegde autoriteiten aan die gemachtigd zijn te zorgen voor de uitvoering van deze richtlijn. De lidstaten stellen de Commissie van deze aanwijzing en van de eventuele taakverdeling in kennis.

2. De in lid 1 bedoelde autoriteiten zijn ofwel overheidsinstanties ofwel lichamen die zijn erkend bij de nationale wetgeving of door overheidsinstanties die bij de nationale wetgeving uitdrukkelijk daartoe zijn gemachtigd. Zij mogen geen verzekerings- of herverzekeringsondernemingen zijn.
3. De bevoegde autoriteiten bezitten alle bevoegdheden die nodig zijn voor de vervulling van hun taken. Elke lidstaat zorgt ervoor dat, indien meer dan één autoriteit op zijn grondgebied bevoegd is, een nauwe samenwerking wordt bevorderd zodat de autoriteiten zich doeltreffend van hun respectieve taken kunnen kwijten.

↓ nieuw

~~Artikel 8~~

~~Sancties~~

~~1. De lidstaten stellen passende sancties vast voor het geval dat een persoon het verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsbedrijf uitoefent en daarbij niet in een van de lidstaten is ingeschreven en niet valt onder artikel 1, lid 2.~~

~~2. De lidstaten stellen passende sancties vast ten aanzien van verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die gebruikmaken van de verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsdiensten van personen die niet in een van de lidstaten zijn ingeschreven en niet vallen onder artikel 1, lid 2.~~

~~3. De lidstaten stellen passende sancties vast voor het geval dat een verzekerings- of herverzekeringsstussenpersoon de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen niet naleeft.~~

~~4. Deze richtlijn doet niet af aan de bevoegdheid van de lidstaten van ontvangst om passende maatregelen te treffen ter voorkoming of bestraffing van op hun grondgebied gepleegde onregelmatigheden die in strijd zijn met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij om redenen van algemeen belang hebben vastgesteld. Met name kunnen zij inbreukplegende verzekerings- of herverzekeringsstussenpersonen beletten nieuwe werkzaamheden op hun grondgebied te verrichten.~~

~~5. Elke genomen maatregel die sancties of beperkingen van de werkzaamheden van een verzekerings- of herverzekeringsstussenpersoon behelst, moet naar behoren met redenen worden omkleed en aan de betrokken tussenpersoon worden medegedeeld. Tegen elke maatregel van die aard staat in de lidstaat die de maatregel heeft genomen, beroep open bij de rechter.~~

Artikel ~~9~~11
Informatie-uitwisseling tussen de lidstaten

1. De bevoegde autoriteiten van de onderscheiden lidstaten werken samen om een goede toepassing van de bepalingen van deze richtlijn te verzekeren.
2. De bevoegde autoriteiten wisselen gegevens uit over verzekerings- en herverzekeringspersonen tegen wie een sanctie als bedoeld in ~~artikel 8, lid 3, of een maatregel als bedoeld in artikel 8, lid 4~~, ☒ hoofdstuk VIII ☒ is getroffen, die de registerdoorhaling van die tussenpersonen tot gevolg kan hebben. Bovendien kunnen de bevoegde autoriteiten op verzoek van een hunner onderling alle relevante informatie uitwisselen.
3. Eenieder die in het kader van deze richtlijn gegevens moet ontvangen of verstrekken, is aan het beroepsgeheim gebonden op de wijze als bepaald in artikel 16 van Richtlijn 92/49/EEG van de Raad ~~van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG en 88/357/EEG (derde richtlijn schadeverzekering)(10)~~ en artikel 15 van Richtlijn 92/96/EEG van de Raad ~~van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf en tot wijziging van de Richtlijnen 79/267/EEG en 90/619/EEG (derde levensrichtlijn)(11)~~.

Artikel ~~10~~12
Klachten

De lidstaten zorgen voor de instelling van een procedure die klanten en andere belanghebbenden, met name de consumentenorganisaties, de mogelijkheid biedt klachten over verzekerings- en herverzekeringspersonen ☒ en verzekerings- en herverzekeringsondernemingen ☒ in te dienen. In elk geval wordt vastgelegd welk gevolg aan de klachten wordt gegeven.

↓ 2002/92/EG

Artikel ~~11~~13
Buitengerechtelijke geschillenbeslechting

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

1. De lidstaten ~~moedigen~~ ☒ zorgen voor ☒ de invoering ~~aan~~ van passende, ~~en~~ doeltreffende, ⇒ onpartijdige en onafhankelijke ⇐ klachten- en beroepsprocedures voor de buitengerechtelijke beslechting van geschillen tussen verzekeringstussenpersonen en klanten ⇒ en tussen verzekeringsondernemingen en klanten ⇐, waarbij in voorkomend geval van bestaande instanties gebruik wordt gemaakt. ⇒ De lidstaten zorgen er ook voor dat alle verzekeringsondernemingen en verzekeringstussenpersonen aan de procedures voor buitengerechtelijke geschillenbeslechting deelnemen wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de procedure leidt tot besluiten die niet bindend zijn;
 - (b) de verjaringstermijn om het geschil voor het gerecht aanhangig te maken, wordt voor de duur van de procedure voor alternatieve geschillenbeslechting geschorst;
 - (c) de verjaring van het vorderingsrecht wordt voor de duur van de procedure geschorst;
 - (d) de procedure brengt geen of niet al te hoge kosten mee;
 - (e) de middelen voor toegang tot de procedure zijn niet beperkt tot elektronische middelen; en
 - (f) in uitzonderlijke gevallen waarin spoed vereist is, kunnen voorlopige maatregelen worden getroffen. ⇐
2. De lidstaten ~~moedigen~~ ☒ zorgen ervoor dat ☒ deze instanties ~~er toe aan~~, bij de beslechting van grensoverschrijdende geschillen ~~samen te werken~~ samenwerken.

Artikel ~~16~~14
~~Omzetting~~
☒ *Beperking met betrekking tot het gebruik van tussenpersonen* ☒

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

De lidstaten zorgen ervoor dat de ~~verzekeringsondernemingen~~ ⇒ verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en de verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen ⇐

alleen gebruikmaken van de verzekerings- en herverzekeringsbemiddelingsdiensten van ingeschreven verzekerings- en herverzekeringsstussenpersonen ~~en~~ ☒ of ☒ de in artikel 1, lid 2, bedoelde personen ☒ of de personen die de in artikel 4 bedoelde verklaringsprocedure hebben uitgevoerd~~↵~~.

HOOFDSTUK ~~III~~VI

↓ 2002/92/EG (aangepast)

INFORMATIEVEREISTEN ~~VOOR TUSSENPERSONEN~~ ☒ EN GEDRAGSREGELS ☒

↓ nieuw

Artikel 15

Algemeen beginsel

1. De lidstaten schrijven voor dat, wanneer verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen bij of voor klanten aan verzekeringsbemiddeling doen, zij zich op loyale, billijke en professionele wijze voor de belangen van hun klanten inzetten.
2. Alle door de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming aan klanten of potentiële klanten verstrekte informatie, met inbegrip van publicitaire mededelingen, is correct, duidelijk en niet misleidend. Publicitaire mededelingen zijn duidelijk als zodanig herkenbaar.

↓ 2002/92/EG
☒ nieuw

Artikel ~~15~~16

Door de verzekeringstussenpersoon ☒ of verzekeringsonderneming ☒ te verstrekken
☒ algemene ☒ informatie

↓ nieuw

De lidstaten stellen regels vast om ervoor te zorgen dat:

(a) voordat een verzekeringsovereenkomst gesloten wordt, de verzekeringstussenpersoon – met inbegrip van verbonden verzekeringstussenpersonen – de klant de volgende informatie meedeelt:

- i) zijn identiteit en adres, en het feit dat hij een verzekeringstussenpersoon is;
- ii) of hij al dan niet enig advies over de verkochte verzekeringsproducten verstrekt;

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

(~~e~~iii) de in artikel ~~10~~12 bedoelde procedure die klanten en belanghebbenden de mogelijkheid biedt klachten over ~~verzekeringstussenpersonen~~ ⇒ verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen ⇐ ~~in te dienen en, in voorkomend geval, over de in artikel ~~11~~13 bedoelde buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures~~ ⊗ in te dienen ⊗₅.

↓ nieuw

- (iv) het register waarin hij is ingeschreven en hoe zijn registratie kan worden geverifieerd; en
 - v) of hij de klant vertegenwoordigt dan wel in naam en voor rekening van de verzekeringsonderneming optreedt;
- (b) voordat een verzekeringsovereenkomst gesloten wordt, de verzekeringsonderneming de klant de volgende informatie meedeelt:
- i) haar identiteit en adres, en het feit dat zij een verzekeringsonderneming is;
 - ii) of hij al dan niet enig advies over de verkochte verzekeringsproducten verstrekt;
 - iii) de in artikel 12 bedoelde procedure die klanten en belanghebbenden de mogelijkheid biedt klachten over verzekeringsondernemingen en over de in artikel 13 bedoelde buitengerechtelijke klachten- en verhaalsprocedures in te dienen.

↓ 2002/92/EG (aangepast)

Artikel 17
⊗ Belangenconflicten en transparantie ⊗

↓ 2002/92/EG
⇒ nieuw

1. Voordat een eerste verzekeringsovereenkomst gesloten wordt ~~en, zonodig, wanneer de overeenkomst gewijzigd of verlengd wordt~~, verstrekt de verzekeringstussenpersoon ⇒ – met inbegrip van verbonden verzekeringstussenpersonen – ⇐ de klant ten minste de volgende informatie:

~~(a) zijn identiteit en adres;~~

~~(b) het register waarin hij is ingeschreven en hoe zijn registerinschrijving kan worden geverifieerd;~~

ea) of hij een rechtstreekse of middellijke deelneming van 10 % of meer van de stemrechten of van het kapitaal van een bepaalde verzekeringsonderneming bezit;

eb) of een bepaalde verzekeringsonderneming of een bepaalde moedermaatschappij van een verzekeringsonderneming een rechtstreekse of middellijke deelneming van meer dan 10 % van de stemrechten of van het kapitaal van de verzekeringstussenpersoon bezit;

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

c) ~~Bovendien deelt de verzekeringstussenpersoon de klant met betrekking tot de aangeboden~~ ⊗ voorgestelde ⊗ overeenkomst ~~mee~~:

- i) dat hij adviseert op grond van ~~de in lid 2 bedoelde verplichting tot~~ een onpartijdige analyse; of

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

- ii) dat hij een contractuele verplichting heeft om uitsluitend met een of meer verzekeringsbemiddelingsondernemingen ~~verzekeringszaken~~ ⇒ verzekeringsbemiddelingszaken ⇐ te doen. ~~In dat geval deelt hij op verzoek van de klant~~ tevens de namen van deze verzekeringsondernemingen mee; of

- iii) dat hij geen contractuele verplichting heeft om uitsluitend met een of meer verzekeringsbemiddelingsondernemingen ~~verzekeringszaken~~ ~~⇒ verzekeringsbemiddelingszaken ⇐~~ te doen en niet adviseert op grond van ~~de in lid 2 bedoelde verplichting tot een onpartijdige analyse.~~ ~~In dat geval deelt hij op verzoek van de klant~~ tevens de namen mee van de verzekeringsondernemingen waarmee hij zaken doet of kan doen.

~~In de gevallen waarin is voorzien dat bepaalde informatie slechts op verzoek van de klant wordt verstrekt, wordt deze in kennis gesteld van zijn recht om dergelijke informatie te verlangen.~~

↓ nieuw

- d) de aard van de vergoeding die hij met betrekking tot de verzekeringsovereenkomst ontvangt;
- e) of hij met betrekking tot de verzekeringsovereenkomst werkt:
- i) op basis van een honorarium, dit wil zeggen een rechtstreeks door de klant betaalde vergoeding; of
 - ii) op basis van enigerlei commissie, dit wil zeggen een in de verzekeringspremie begrepen vergoeding; of
 - iii) op basis van een combinatie van i) en ii);
- f) indien de tussenpersoon een honorarium of enigerlei commissie zal ontvangen, het volledige bedrag van de vergoeding met betrekking tot de aangeboden of in overweging genomen verzekeringsproducten of, indien geen precies bedrag kan worden vermeld, de berekeningsgrondslag van het volledige honorarium, de volledige commissie of de combinatie van beide;
- g) indien het bedrag van de commissie afhangt van het bereiken van overeengekomen doelstellingen of drempels met betrekking tot de door de tussenpersoon bij de verzekeraar geplaatste verzekeringsovereenkomsten, de doelstellingen of drempels alsook de bedragen die hij zal ontvangen indien die doelstellingen of drempels worden gehaald.
2. In de eerste vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn geldt, in afwijking van lid 1, onder f), dat de tussenpersoon bij verzekeringsovereenkomsten die niet tot de in bijlage I bij Richtlijn 2002/83/EG vermelde branches behoren, voordat een verzekeringsovereenkomst gesloten wordt en indien hij zal worden vergoed door een honorarium of een commissie:
- (a) aan de klant het bedrag of, indien geen precies bedrag kan worden vermeld, de berekeningsgrondslag van het honorarium, de commissie of de combinatie van beide meedeelt, indien de klant daarom verzoekt;
 - (b) de klant in kennis stelt van diens recht om de onder a) bedoelde informatie te vragen.

3. De verzekeringsonderneming of verzekeringstussenpersoon stelt de klant ook in kennis van de aard en de berekeningsgrondslag van elke variabele vergoeding die hun werknemers voor het distribueren en beheren van het desbetreffende verzekeringsproduct ontvangen.
4. Indien de klant uit hoofde van de verzekeringsovereenkomst betalingen moet uitvoeren na het sluiten van die overeenkomst, deelt de verzekeringsonderneming of verzekeringstussenpersoon voor elk van die betalingen de in dit artikel bedoelde informatie mee.
5. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 33 gedelegeerde handelingen vast te stellen. In die gedelegeerde handelingen wordt het volgende gespecificeerd:
 - (a) welke de geschikte criteria zijn om te bepalen hoe de vergoeding van de tussenpersoon – met inbegrip van voorwaardelijke provisies – aan de klant wordt bekendgemaakt als bedoeld in lid 1, onder f) en g), en lid 2;
 - (b) welke de geschikte criteria zijn om met name de berekeningsgrondslag van het volledige honorarium, de volledige commissie of de combinatie van beide te bepalen;
 - (c) welke maatregelen redelijkerwijze van verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen mogen worden verwacht om hun vergoeding aan de klant bekend te maken.

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

Artikel ~~12~~18

⇒ Advies, en normen voor de verkoop indien geen advies wordt verstrekt ⇐

- ~~31.~~ Voorafgaand aan de sluiting van een verzekeringsovereenkomst ~~preciseert~~ ☒ stelt ☒ de verzekeringstussenpersoon ☒ – met inbegrip van verbonden verzekeringstussenpersonen – of de verzekeringsonderneming ☒, ~~in het bijzonder~~ rekening houdend met de door de klant verstrekte informatie, ~~ten minste~~
 - a) de verlangens en behoeften van deze klant ☒ vast ☒; ~~alsmede~~
 - b) ☒ en legt hij of zij aan de klant ☒ de elementen ☒ uit ☒ waarop ~~zijn~~ ☒ eventueel aan de klant verstrekt ☒ advies over een bepaald verzekeringsproduct is gebaseerd.
- ~~32.~~ ~~Deze preciseringen~~ ☒ in lid 1, onder a) en b), bedoelde bijzonderheden ☒ variëren ~~naar gelang~~ ☒ van de ingewikkeldheidsgraad van ~~de~~ ☒ aangeboden ~~verzekeringsovereenkomst~~ ☒ verzekeringsproduct ☒ ☒ en de omvang van het financiële risico voor de klant ☒.

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

23. Wanneer de verzekeringstussenpersoon ⇒ of de verzekeringsonderneming ⇐ de klant meedeelt dat hij ☒ of zij ☒ adviseert op grond van een objectieve analyse, is hij ☒ of zij ☒ verplicht zijn ☒ of haar ☒ advies te baseren op een analyse van een toereikend aantal op de markt verkrijgbare verzekeringsovereenkomsten, zodat hij ☒ of zij ☒ overeenkomstig professionele criteria in staat is de verzekeringsovereenkomst aan te bevelen die aan de behoeften van de klant voldoet.

↓ nieuw

4. Voorafgaand aan de sluiting van een overeenkomst en ongeacht of advies wordt gegeven, verstrekt de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming, rekening houdend met de complexiteit van het verzekeringsproduct en het type klant, deze laatste in een begrijpelijke vorm de relevante informatie over het verzekeringsproduct om de klant in staat te stellen met kennis van zaken een beslissing te nemen.

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

Artikel ~~12~~19

⇒ Vrijstelling van informatieverstrekking en flexibiliteitsclausule ⇐

41. De in de ~~leden 1, 2 en 3~~ ☒ artikelen 16, 17 en 18 ☒ bedoelde informatie ~~behoeft~~ niet te worden gegeven wanneer de verzekeringstussenpersoon ⇒ of verzekeringsonderneming ⇐ bemiddelt bij de verzekering van grote risico's, ~~noch~~ in het geval van bemiddeling door herverzekeringstussenpersonen ⇒ of herverzekeringsondernemingen, of met betrekking tot professionele klanten als bepaald in de bijlage ⇐.
52. De lidstaten mogen strengere bepalingen betreffende de vereisten op het gebied van de in ~~lid 1~~ ☒ de artikelen 16, 17 en 18 ☒ bedoelde informatie handhaven of aannemen, indien deze bepalingen in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht ☒ van de Unie ☒. De lidstaten stellen ⇒ de EAVB en ⇐ de Commissie in kennis van ~~de in de eerste alinea bedoelde~~ ☒ dergelijke ☒ nationale bepalingen.
3. Teneinde met alle passende middelen een hoge mate van transparantie te bereiken, zorgt de Commissie ⇒ EAVB ⇐ ervoor dat informatie over de nationale bepalingen waarvan zij in kennis wordt gesteld, tevens aan de consumenten, ~~en~~ de verzekeringstussenpersonen ⇒ en de verzekeringsondernemingen ⇐ wordt meegedeeld.

↓ 2002/92/EG (aangepast) ⇒ nieuw

Artikel ~~13~~20
Voorwaarden inzake informatie

1. Alle informatie die ~~de klanten~~ op grond van de artikelen ~~12~~ 16, 17 en 18 moet worden meegedeeld, wordt ⇒ aan de klanten ⇐ verstrekt:
 - (a) op papier ~~of op een andere duurzame drager die voor de klant beschikbaar en toegankelijk is;~~
 - (b) op duidelijke, nauwkeurige en voor de klant begrijpelijke wijze; ⇒ en ⇐
-

↓ 2002/92/EG (aangepast) ⇒ nieuw

- (c) in een officiële taal van de lidstaat ⇒ waar het risico is gelegen of van de lidstaat ⇐ van de verbintenis of in elke andere taal die door ☒ de ☒ partijen is overeengekomen. ⇒ De informatie wordt kosteloos verstrekt. ⇐
-

⇓ nieuw

2. In afwijking van lid 1, onder a), mag de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie op een van de volgende manieren aan de klant worden verstrekt:
 - (a) op een andere duurzame drager dan papier, mits de voorwaarden in lid 4 zijn vervuld; of
 - b) via een website, mits de voorwaarden in lid 5 zijn vervuld.
3. Indien de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie op een andere duurzame drager dan papier of via een website wordt verstrekt, wordt echter op verzoek van klant hem kosteloos een papieren versie verstrekt.
4. De in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie mag op een andere duurzame drager dan papier worden verstrekt indien de volgende voorwaarden zijn vervuld:
 - (a) het gebruik van de duurzame drager past in de context waarin de tussenpersoon of verzekeringsonderneming met de klant zakendoet; en
 - (b) de klant heeft de keuze gekregen tussen informatie op papier of op de andere duurzame drager en heeft voor die andere drager gekozen.
5. De in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie mag via een website worden verstrekt indien de informatie persoonlijk aan de klant is gericht of indien de volgende voorwaarden zijn vervuld:

- (a) verstrekking van de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie via een website past in de context waarin de tussenpersoon of verzekeringsonderneming met de klant zakendoet;
- (b) de klant heeft ingestemd met verstrekking van de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie via een website;
- (c) de klant is elektronisch in kennis gesteld van het adres van de website en van de plaats op de website waar de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie te vinden is;
- (d) de toegang tot de in de artikelen 16, 17 en 18 bedoelde informatie via de website blijft gegarandeerd zolang raadpleging ervan door de klant redelijkerwijze nodig is.

6. Voor de toepassing van de leden 4 en 5 wordt de verstrekking van de informatie op een andere duurzame drager dan papier of via een website geacht te passen in de context waarin de tussenpersoon of verzekeringsonderneming met de klant zakendoet, als bewezen is dat de klant regelmatig toegang tot internet heeft. De verstrekking door de klant van een e-mailadres wordt als dergelijk bewijs beschouwd.

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

73. In geval van verkoop per telefoon is de vooraf aan de klant verstrekte informatie in overeenstemming met de ~~communautaire~~ voorschriften ~~van de Unie~~ die gelden voor de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten. Bovendien wordt onmiddellijk na de sluiting van de ~~overeenkomst~~ ⇒ verzekeringsovereenkomst ⇐ informatie overeenkomstig lid 1 ⇒ of 2 ⇐ aan de klant verstrekt.

↓ nieuw

Artikel 21

Crossselling

1. De lidstaten staan bundelpraktijken toe, maar koppelpraktijken niet.
2. Wanneer een verzekeringsdienst of -product samen met een andere dienst of een ander product als een pakket wordt aangeboden, biedt de verzekeringsonderneming of, in voorkomend geval, de verzekeringstussenpersoon de componenten van het pakket ook afzonderlijk aan, deelt zij of hij de klant mee dat die componenten afzonderlijk kunnen worden gekocht en verstrekt zij of hij informatie over de kosten van elke component van het pakket die via of van die verzekeringsonderneming of verzekeringstussenpersoon afzonderlijk kan worden gekocht.
3. De EAVB ontwikkelt uiterlijk op 31 december [20XX] richtsnoeren voor de beoordeling van en het toezicht op crossselling, waarin met name wordt aangegeven

in welke situaties crossselling in strijd is met de verplichtingen van de artikelen 16, 17 en 18 of van lid 1 van dit artikel, en werkt deze richtsnoeren periodiek bij.

HOOFDSTUK VII

AANVULLENDE VEREISTEN TER BESCHERMING VAN DE KLANT MET BETREKKING TOT VERZEKERINGSBELEGINGSPRODUCTEN

Artikel 22

Toepassingsgebied

In dit hoofdstuk worden aanvullende voorschriften vastgelegd voor verzekeringsbemiddelingsdiensten met betrekking tot de verkoop van verzekeringsbeleggingsproducten door:

- (a) een verzekeringstussenpersoon;
- (b) een verzekeringsonderneming.

Artikel 23

Belangenconflicten

1. De lidstaten schrijven voor dat verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen alle passende maatregelen nemen om belangenconflicten te onderkennen die zich bij het verrichten van verzekeringsbemiddelingsdiensten voordoen tussen henzelf, met inbegrip van hun bestuurders, werknemers en verbonden verzekeringstussenpersonen of een persoon die rechtstreeks of onrechtstreeks met hen verbonden is door een zeggenschapsband, en hun klanten of tussen hun klanten onderling.
2. Indien de overeenkomstig de artikelen 15, 16 en 17 door de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming genomen maatregelen ontoereikend zijn om redelijkerwijze te mogen aannemen dat het risico dat de belangen van de klant of potentiële klant als gevolg van belangenconflicten worden geschaad, zal worden voorkomen, maakt de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming op heldere wijze de algemene aard of de bronnen van belangenconflicten aan de klant bekend alvorens voor rekening van de klant zaken te doen.
3. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 33 gedelegeerde handelingen vast te stellen om:
 - (a) de maatregelen en effectieve organisatorische en administratieve regelingen te omschrijven die redelijkerwijze van verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen mogen worden verwacht om belangenconflicten

bij het verrichten van verzekeringsbemiddelingsdiensten te onderkennen, te voorkomen, te beheren en openbaar te maken;

- (b) deugdelijke criteria vast te stellen ter bepaling van de soorten belangenconflicten die de belangen van de klanten of potentiële klanten van de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming kunnen schaden.

Artikel 24

Algemene beginselen en informatieverstrekking aan klanten

1. De lidstaten schrijven voor dat, wanneer verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen bij of voor klanten aan verzekeringsbemiddeling doen, zij zich op loyale, billijke en professionele wijze voor de belangen van hun klanten inzetten en met name de in dit artikel en in artikel 25 neergelegde beginselen in acht nemen.
2. Alle door de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming aan klanten of potentiële klanten verstrekte informatie, met inbegrip van publicitaire mededelingen, is correct, duidelijk en niet misleidend. Publicitaire mededelingen zijn duidelijk als zodanig herkenbaar.
3. Aan klanten of potentiële klanten wordt passende informatie verstrekt over:
 - (a) de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming en zijn of haar diensten. Wanneer advies wordt verstrekt, wordt in de informatie gespecificeerd of het advies op onafhankelijke basis wordt verstrekt en of het op een brede dan wel beperktere analyse van de markt is gebaseerd, en tevens aangegeven of de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming de klant een permanente beoordeling zal verstrekken van de geschiktheid van het aan de klant aanbevolen verzekeringsproduct;
 - (b) verzekeringsproducten en voorgestelde beleggingsstrategieën. Hieronder vallen passende toelichting en waarschuwingen over de risico's verbonden aan beleggingen in deze producten of aan bepaalde beleggingsstrategieën; en
 - (c) kosten en bijbehorende lasten.
4. De in dit artikel bedoelde informatie wordt in een begrijpelijke vorm en op zodanige wijze verstrekt dat de klanten of potentiële klanten redelijkerwijze in staat zijn de aard en de risico's van het specifiek aangeboden verzekeringsproduct te begrijpen en derhalve met kennis van zaken beleggingsbeslissingen te nemen. Deze informatie mag in gestandaardiseerde vorm worden verstrekt.
5. Wanneer de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming de klant meedeelt dat op onafhankelijke basis verzekeringsadvies wordt verstrekt, geldt het volgende:
 - (a) de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming beoordeelt een voldoende groot aantal op de markt verkrijgbare verzekeringsproducten. De verzekeringsproducten zijn divers wat type en emittenten of productaanbieders betreft en mogen niet beperkt zijn tot verzekeringsproducten die worden

uitgegeven of verstrekt door entiteiten die nauwe banden met de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming hebben; en

(b) met betrekking tot de dienstverlening aan klanten aanvaardt noch ontvangt de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming provisies, commissies of geldelijke tegemoetkomingen die worden betaald of verstrekt door een derde partij of een persoon die voor rekening van een derde partij handelt.

6. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 33 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot maatregelen om ervoor te zorgen dat verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen de in dit artikel neergelegde beginselen in acht nemen wanneer zij bij hun klanten aan verzekeringsbemiddeling doen. In die gedelegeerde handelingen wordt het volgende gespecificeerd:

(a) de aard van de dienst die aan de klant of potentiële klant wordt aangeboden of voor hem wordt verricht, rekening houdend met de soort, het voorwerp, de omvang en de frequentie van de transacties; en

(b) de aard van de aangeboden of in overweging genomen producten, met inbegrip van verschillende soorten verzekeringsproducten.

Artikel 25

Beoordeling van de geschiktheid en adequaatheid, en verslaglegging aan klanten

1. Bij het verstrekken van advies wint de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming de nodige informatie in over de kennis en ervaring van de klant of potentiële klant op het voor de specifieke soort product of dienst relevante gebied, alsook over de financiële situatie en de beleggingsdoelstellingen van de klant of potentiële klant, op basis waarvan de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming de voor de klant of potentiële klant geschikte verzekeringsproducten moet aanbevelen.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat verzekeringstussenpersonen en verzekeringsondernemingen, wanneer zij aan verzekeringsbemiddeling doen met betrekking tot verkoop zonder advies, bij de klant of potentiële klant informatie inwinnen over diens kennis en ervaring op het beleggingsgebied met betrekking tot de specifieke soort product of dienst die men voornemens is aan te bieden of die wordt verlangd, zodat de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming kan beoordelen of de in overweging genomen verzekeringsdienst of het in overweging genomen verzekeringsproduct adequaat is voor de klant.

Indien de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming op grond van de uit hoofde van de voorgaande alinea ontvangen informatie oordeelt dat het product of de dienst voor de klant of potentiële klant niet adequaat is, waarschuwt de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming de klant of potentiële klant. Deze waarschuwing mag in gestandaardiseerde vorm worden verstrekt.

Indien klanten of potentiële klanten de in de eerste alinea bedoelde informatie niet verstrekken of indien zij onvoldoende informatie over hun kennis en ervaring verstrekken, waarschuwt de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming

hen dat de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming niet in een positie verkeert om vast te stellen of de in overweging genomen dienst of het in overweging genomen product voor hen adequaat is. Deze waarschuwing mag in gestandaardiseerde vorm worden verstrekt.

3. De verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming legt een dossier aan met de tussen de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming en de klant overeengekomen documenten zoals een overeenkomst, waarin de rechten en plichten van beide partijen worden beschreven, alsmede de overige voorwaarden waarop de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming diensten voor de klant zal verrichten. De rechten en plichten van beide partijen bij de overeenkomst kunnen worden opgenomen door middel van verwijzing naar andere documenten of wetsteksten.
4. De klant moet van de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming deugdelijke verslagen over de voor zijn of haar klanten verrichte diensten ontvangen. Deze verslagen bevatten periodieke mededelingen aan klanten, rekening houdend met het type en de complexiteit van de betrokken verzekeringsproducten en de aard van de voor de klant verrichte dienst, alsook, in voorkomend geval, de kosten van de transacties en de diensten die voor rekening van de klant werden verricht. Bij het verstrekken van advies specificeert de verzekeringstussenpersoon of verzekeringsonderneming hoe het verstrekte advies aan de individuele kenmerken van de klant beantwoordt.
5. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 33 gedelegeerde handelingen vast te stellen om ervoor te zorgen dat verzekeringstussenpersonen of verzekeringsondernemingen de in dit artikel neergelegde beginselen in acht nemen wanneer zij bij hun klanten aan verzekeringsbemiddeling doen. In die gedelegeerde handelingen wordt het volgende gespecificeerd:
 - (a) de aard van de dienst die aan de klant of potentiële klant wordt aangeboden of voor hem wordt verricht, rekening houdend met de soort, het voorwerp, de omvang en de frequentie van de transacties;
 - (b) de aard van de aangeboden of in overweging genomen producten, met inbegrip van verschillende soorten verzekeringsproducten.

HOOFDSTUK VIII

SANCTIES EN MAATREGELEN

Artikel 26

Administratieve sancties en maatregelen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat hun administratieve sancties en maatregelen doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat als verzekerings- of herverzekeringsondernemingen of verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen aan verplichtingen onderworpen

zijn, bij een schending van deze verplichtingen administratieve sancties en maatregelen kunnen worden opgelegd aan de leden van het leidinggevend orgaan van die ondernemingen en tussenpersonen, en aan alle andere natuurlijke of rechtspersonen die uit hoofde van het nationale recht voor een schending verantwoordelijk zijn.

3. Aan de bevoegde autoriteiten worden alle onderzoeksbevoegdheden toegekend die nodig zijn voor de vervulling van hun taken. Bij de uitoefening van hun sanctiebevoegdheden werken de bevoegde autoriteiten nauw met elkaar samen om ervoor te zorgen dat de sancties of maatregelen het gewenste resultaat opleveren, en om bij grensoverschrijdende zaken hun optreden te coördineren.

Artikel 27

Bekendmaking van sancties

De lidstaten schrijven voor dat de bevoegde autoriteit alle sancties of maatregelen die bij schending van de nationale bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn worden opgelegd, zonder onnodige vertraging moet bekendmaken, waarbij informatie wordt verstrekt over de aard van de schending en de identiteit van de personen die ervoor verantwoordelijk zijn, tenzij een dergelijke bekendmaking een ernstige bedreiging zou vormen voor de verzekerings- en herverzekeringsmarkten. Ingeval bekendmaking de betrokken partijen onevenredige schade zou berokkenen, maken de bevoegde autoriteiten de sancties zonder vermelding van namen bekend.

Artikel 28

Schendingen

1. Dit artikel is van toepassing op:

- (a) verzekerings- of herverzekeringspersonen die niet in een van de lidstaten zijn ingeschreven en niet onder artikel 1, lid 2), of artikel 4 vallen;
- (b) personen die verzekeringswerkzaamheden als nevenactiviteit uitoefenen zonder een verklaring te hebben ingediend als bepaald in artikel 4, of die een dergelijke verklaring hebben ingediend maar niet aan de in artikel 4 gestelde voorwaarden voldoen;
- (c) verzekerings- of herverzekeringsondernemingen of verzekerings- of herverzekeringspersonen die gebruikmaken van de verzekerings- of herverzekeringsbemiddelingsdiensten van personen die niet in een van de lidstaten zijn ingeschreven en niet onder artikel 1, lid 2, vallen, en die geen verklaring hebben ingediend als bepaald in artikel 4;
- (d) verzekerings- of herverzekeringspersonen die in strijd met artikel 3 een inschrijving hebben verkregen door middel van valse verklaringen of op enige andere onregelmatige wijze;
- (e) verzekerings- of herverzekeringspersonen of verzekeringsondernemingen die niet aan de bepalingen van artikel 8 voldoen;

(f) verzekeringsondernemingen of verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen die de voorschriften voor bedrijfsuitoefening als bepaald in de hoofdstukken VI en VII niet naleven.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat in de in lid 1 bedoelde gevallen ten minste onder meer de volgende administratieve sancties en maatregelen kunnen worden opgelegd:

(a) een publieke verklaring waarin de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon en de aard van de schending worden vermeld;

(b) een bevel waarin wordt geëist dat de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon het gedrag staakt en niet meer herhaalt;

(c) ingeval het een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon betreft, intrekking van de registerinschrijving overeenkomstig artikel 3;

(d) een tijdelijk verbod voor een lid van het leidinggevend orgaan van de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming of enigerlei andere natuurlijke persoon die voor de schending verantwoordelijk wordt gehouden, om functies in verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen of verzekerings- of herverzekeringsondernemingen te bekleden;

(e) ingeval het een rechtspersoon betreft, administratieve geldboeten oplopend tot 10 % van de totale jaaromzet van de rechtspersoon in het voorgaande boekjaar. Wanneer de rechtspersoon een dochteronderneming van een moederonderneming is, is de desbetreffende totale jaaromzet gelijk aan de totale jaaromzet die blijkt uit de geconsolideerde rekening van de uiteindelijke moederonderneming in het voorgaande boekjaar;

(f) ingeval het een natuurlijke persoon betreft, administratieve geldboeten oplopend tot maximaal 5 000 000 EUR of, in de lidstaten waar de euro niet de officiële valuta is, het overeenkomstige bedrag in de nationale valuta op de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Indien de aan de schending ontleende winst kan worden bepaald, zorgen de lidstaten ervoor dat het maximumniveau gelijk is aan ten minste tweemaal het bedrag van die winst.

Artikel 29

Doeltreffende toepassing van sancties

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten bij de vaststelling van de aard van administratieve sancties of maatregelen en van de omvang van administratieve geldboeten alle relevante omstandigheden in aanmerking nemen, zoals onder meer:

(a) de ernst en de duur van de schending;

(b) de mate van verantwoordelijkheid van de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon;

- (c) de financiële draagkracht van de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon zoals blijkt uit de totale omzet van de voor de schending verantwoordelijke rechtspersoon of het jaarinkomen van de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke persoon;
 - (d) de omvang van de winsten of verliezen die door de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon zijn behaald, respectievelijk vermeden, voor zover deze kunnen worden bepaald;
 - (e) de verliezen die derden wegens de schending hebben geleden, voor zover deze kunnen worden bepaald;
 - (f) de mate waarin de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon met de bevoegde autoriteit meewerkt; en
 - (g) eerdere overtredingen van de voor de schending verantwoordelijke natuurlijke of rechtspersoon.
2. Overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 richt de EAVB richtsnoeren tot de bevoegde autoriteiten met betrekking tot de aard van de administratieve maatregelen en sancties en de omvang van de administratieve geldboeten.
 3. Deze richtlijn doet niet af aan de bevoegdheid van de lidstaten van ontvangst om passende maatregelen te treffen ter voorkoming of bestraffing van op hun grondgebied gepleegde onregelmatigheden die in strijd zijn met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij om redenen van algemeen belang hebben vastgesteld. Met name kunnen zij inbreukplegende verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen beletten nieuwe werkzaamheden op hun grondgebied te verrichten.

Artikel 30 *Melding van schendingen*

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteiten doeltreffende mechanismen instellen om de melding van schendingen van de nationale bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn aan de bevoegde autoriteiten te stimuleren.
2. Deze mechanismen omvatten ten minste:
 - (a) specifieke procedures voor de ontvangst van meldingen en de follow-up daarvan;
 - (b) passende bescherming voor werknemers van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen of verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen die schendingen aanklagen die binnen die ondernemingen of bij die tussenpersonen hebben plaatsgevonden; en
 - (c) bescherming van persoonsgegevens, zowel van de persoon die de schendingen meldt als van de voor een schending verantwoordelijk geachte natuurlijke persoon, in overeenstemming met de beginselen van Richtlijn 95/46/EG.

Artikel 31

Verstreking van informatie over sancties aan de EAVB

1. De lidstaten verstrekken de EAVB jaarlijks geaggregeerde informatie over alle administratieve maatregelen of administratieve sancties die overeenkomstig artikel 26 zijn opgelegd.

De EAVB publiceert deze informatie in een jaarverslag.

2. Wanneer de bevoegde autoriteit een administratieve maatregel of een sanctie openbaar maakt, stelt zij tegelijkertijd de EAVB daarvan in kennis.

3. De EAVB ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot de procedures en formulieren voor de verstreking van informatie als bedoeld in dit artikel.

De EAVB dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op [XX/concrete datum invoegen, zes maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1094/2010.

↓ 2002/92/EG

HOOFDSTUK ~~IV~~ IX

SLOTBEPALINGEN

Artikel 14

~~Beroep op de rechter~~

~~De lidstaten zorgen ervoor dat tegen beslissingen met betrekking tot een verzekeringstussenpersoon, een herverzekeringstussenpersoon of een verzekeringsonderneming die krachtens overeenkomstig deze richtlijn vastgestelde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zijn gegeven, beroep bij de rechter openstaat.~~

↓ nieuw

Artikel 32

Gegevensbescherming

1. Op de verwerking van persoonsgegevens in de lidstaten uit hoofde van deze richtlijn passen de lidstaten Richtlijn 95/46/EG toe.

2. Op de verwerking van persoonsgegevens door de EAVB uit hoofde van deze richtlijn is Verordening (EG) nr. 45/2001 van toepassing.

Artikel 33

Gedelegeerde handelingen

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 34 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de artikelen 8, 17, 23, 24 en 25.

Artikel 34

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in de artikelen 8, 17, 23, 24 en 25 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in de artikelen 8, 17, 23, 24 en 25 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
5. Een overeenkomstig de artikelen 8, 17, 23, 24 en 25 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 35

Toetsing en evaluatie

1. Vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn voert de Commissie een toetsing van deze richtlijn uit. De toetsing omvat een algemeen overzicht van de praktische toepassing van de in deze richtlijn vastgestelde voorschriften en houdt daarbij naar behoren rekening met de ontwikkelingen op de markt voor retailbeleggingsproducten en met de ervaringen die zijn opgedaan bij de praktische toepassing van deze richtlijn, de verordening betreffende essentiële informatiedocumenten voor beleggingsproducten en [MiFID II]. In de toetsing wordt nagedacht over een eventuele toepassing van de bepalingen van deze richtlijn op producten die onder Richtlijn 2003/41/EG vallen. De toetsing omvat ook een specifieke analyse van het

effect van artikel 17, lid 2, rekening houdend met de concurrentiesituatie, op de markt voor bemiddelingsdiensten voor overeenkomsten die niet tot de in bijlage I bij Richtlijn 2002/83/EG vermelde branches behoren, alsook van het effect van de in artikel 17, lid 2, bedoelde verplichtingen op verzekeringstussenpersonen die tot het midden- en kleinbedrijf behoren.

2. Na raadpleging van het Gemengd Comité van Europese toezichthoudende autoriteiten dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een eerste verslag in.
3. Uiterlijk op X X 20XX [vier jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn], en daarna ten minste om de twee jaar, stelt de EAVB een tweede verslag op over de toepassing van deze richtlijn. De EAVB raadpleegt de EAEM voordat zij haar verslag openbaar maakt.
4. In een derde verslag, dat uiterlijk op X X 20XX [twee jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn] moet zijn opgesteld, maakt de EAVB een evaluatie van de structuur van de markt voor verzekeringstussenpersonen.
5. In een verslag dat de EAVB overeenkomstig lid 3 uiterlijk op X X 20XX [vier jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn] moet opstellen, onderzoekt zij of de bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 10, lid 1, voldoende bevoegdheden hebben en over voldoende middelen beschikken om hun taken te vervullen.
6. In het in lid 3 bedoelde verslag omvat ten minste de volgende punten:
 - (a) de wijzigingen in de structuur van de markt voor verzekeringstussenpersonen;
 - (b) de wijzigingen in de patronen van grensoverschrijdende activiteit;
 - (c) een tussentijdse beoordeling van de verbetering van de kwaliteit van advies en verkoopmethoden en van het effect van deze richtlijn op verzekeringstussenpersonen die tot het midden- en kleinbedrijf behoren.
7. Hetzelfde verslag omvat tevens een evaluatie door de EAVB van het effect van deze richtlijn.

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

Artikel ~~16~~36
Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om ~~voor 15 januari 2005 aan deze richtlijn~~ ⇒ uiterlijk op [datum] aan de artikelen [1-39] en bijlage I van deze richtlijn ⇐ te voldoen. Zij ~~stellen~~ ⊗ delen ⊗ de Commissie ~~daarvan~~ ⇒ de tekst van die bepalingen ⇐ onverwijld ~~in kennis~~ ⊗ mede ⊗.

⇒ Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt ⇐ ~~in~~ die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ~~daarvan wordt~~ ⊗ ervan ⊗ naar deze richtlijn verwezen. ⇒ In de bepalingen wordt tevens vermeld dat verwijzingen in bestaande wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen naar de bij deze richtlijn ingetrokken richtlijn, gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn. ⇐ De regels voor de verwijzing ⇒ en de formulering van die vermelding ⇐ worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de ⇒ belangrijkste ⇐ bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. ~~alsmede een tabel, waarin wordt aangegeven in welke nationale bepalingen de bepalingen van deze richtlijn zijn verwerkt.~~

Artikel ~~15~~37

Intrekking

Richtlijn ~~77/92/EEG~~ ⊗ 2002/92/EG ⇐ wordt ingetrokken met ingang van ~~de in artikel 16, lid 1, bedoelde datum~~ [datum van aanneming 20XX] ingetrokken ⇒, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de termijn voor omzetting in nationaal recht van die richtlijn. ⇐

⇓ nieuw

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn gelden als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn.

↓ 2002/92/EG (aangepast)
⇒ nieuw

Artikel ~~17~~38

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de ⇒ twintigste ⇐ dag ~~van haar~~ van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⊗ Unie ⇐.

*Artikel ~~1839~~
Adressaten*

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

Voor de Raad

BIJLAGE I

PROFESSIONELE KLANTEN

Onder professionele klant wordt verstaan een klant die de nodige ervaring, kennis en deskundigheid bezit om zelf beslissingen te nemen en de door hem gelopen risico's adequaat in te schatten. Voor de toepassing van deze richtlijn moeten alle onderstaande entiteiten als professionele klanten op het gebied van verzekeringsdiensten en -activiteiten en verzekeringsproducten worden aangemerkt:

1. entiteiten die een vergunning moeten hebben of gereguleerd moeten zijn om op financiële markten actief te mogen zijn. Onderstaande lijst moet worden gezien als een lijst van alle vergunninghoudende entiteiten die de karakteristieke werkzaamheden van de genoemde entiteiten uitoefenen: entiteiten waaraan een lidstaat op grond van een richtlijn vergunning heeft verleend, entiteiten waaraan een lidstaat vergunning heeft verleend of die door een lidstaat gereguleerd zijn zonder dat dit op grond van een richtlijn geschiedt, en entiteiten waaraan een derde land vergunning heeft verleend of die door een derde land gereguleerd zijn:
 - (a) kredietinstellingen;
 - (b) verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen en beleggingsondernemingen;
 - (c) andere vergunninghoudende of geregleerde financiële instellingen;
 - (d) verzekerings- en herverzekeringsondernemingen;
 - (e) instellingen voor collectieve belegging en beheermaatschappijen daarvan;
 - (f) pensioenfondsen en beheermaatschappijen daarvan;
 - (g) handelaren in grondstoffen en grondstoffenderivaten;
 - (h) plaatselijke ondernemingen;
 - (i) andere institutionele beleggers;
2. grote ondernemingen die op individueel niveau aan twee van de onderstaande omvangvereisten voldoen:
 - balanstotaal: 20 000 000 EUR;
 - netto-omzet: 40 000 000 EUR;
 - eigen vermogen: 2 000 000 EUR;
3. nationale en regionale overheden, met inbegrip van overheidsorganen die op nationaal of regionaal niveau de overheidsschuld beheren, centrale banken, internationale en supranationale instellingen zoals de Wereldbank, het IMF, de ECB, de EIB en andere vergelijkbare internationale organisaties;

4. andere institutionele beleggers wier belangrijkste activiteit bestaat uit het beleggen in financiële instrumenten, inclusief instanties die zich bezighouden met de omwisseling van vermogen in effecten of andere financiële transacties. Bovenstaande entiteiten worden als professionele klanten beschouwd. Zij moeten echter om behandeling als niet-professionele klant kunnen verzoeken, en firma's kunnen ermee instemmen hun een hoger beschermingsniveau te bieden. Wanneer de klant van een firma een onderneming is als hierboven bedoeld, moet de firma, alvorens enigerlei diensten te verrichten, de klant ervan in kennis stellen dat hij op grond van de informatie waarover de firma beschikt, als professionele klant wordt beschouwd en derhalve als zodanig zal worden behandeld, tenzij de firma en de klant anders overeenkomen. De firma moet de klant er tevens van in kennis stellen dat deze om een wijziging van de voorwaarden van de overeenkomst kan verzoeken teneinde een hoger beschermingsniveau te genieten.

Het is de verantwoordelijkheid van de klant die als professionele klant wordt beschouwd, om een hoger beschermingsniveau te verzoeken wanneer hij zichzelf niet in staat acht de gelopen risico's adequaat in te schatten of te beheren. Dit hoger beschermingsniveau zal worden geboden wanneer een klant die als professionele klant wordt beschouwd, met de firma een schriftelijke overeenkomst aangaat om voor de toepassing van de geldende gedragsregels niet als professionele klant te worden behandeld. In deze overeenkomst moet worden aangegeven of deze behandeling voor één of meer specifieke diensten of transacties, dan wel voor één of meer soorten producten of transacties geldt.

BIJLAGE II **TOELICHTENDE STUKKEN**

Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken van 28 september 2011, hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht.

Met betrekking tot deze richtlijn acht de Commissie de toezending van dergelijke stukken om de volgende redenen gerechtvaardigd.

Complexiteit van de richtlijn en van de betrokken sector:

Verzekeringen en de distributie van verzekeringsproducten zijn een bijzonder ingewikkeld arbeidsveld, dat voor vaklui die er niet in gespecialiseerd zijn, zeer technisch kan overkomen. Zonder goed gestructureerde toelichtende stukken zou het onevenredig veel tijd kosten om op de omzetting toe te zien. Het onderhavige voorstel betreft een herziening waarbij de tekst van de richtlijn betreffende verzekeringsbemiddeling (IMD) werd herschikt. Vele bepalingen zijn in wezen ongewijzigd gebleven, maar er zijn een aantal nieuwe bepalingen ingevoerd en een aantal bestaande bepalingen zijn herzien of geschrapt. De structuur, de vorm en de presentatie van de tekst zijn volledig nieuw. De nieuwe structuur was nodig om de wettelijke bepalingen duidelijker en logischer te ordenen. Bij het toezicht op de omzetting zal daardoor echter een gestructureerde aanpak nodig zijn.

Sommige bepalingen van de voorgestelde richtlijn kunnen gevolgen hebben voor diverse gebieden van het nationale recht, zoals het vennootschaps-, handels- of belastingrecht of andere wetgevingsgebieden in de lidstaten. Ze kunnen ook een effect hebben op het afgeleide nationale recht, zoals besluiten en algemene gedragsregels voor financiële of verzekeringstussenpersonen. Door het onderlinge verband met al deze aanverwante gebieden kan het, afhankelijk van het systeem in de desbetreffende lidstaat, zo zijn dat sommige bepalingen uitvoering vinden in nieuwe of reeds bestaande voorschriften uit die gebieden, waarvan een duidelijk overzicht moet worden gegeven.

Samenhang en onderling verband met andere initiatieven:

Dit voorstel is bedoeld om te worden aangenomen als onderdeel van een "retailconsumentenpakket", samen met het pripvoorstel inzake informatieverstrekking over producten (verordening betreffende essentiële informatiedocumenten voor beleggingsproducten en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/71/EG en 2009/65/EG) en de ICBE V-richtlijn. Doel van het pripinitiatief is voor een coherente horizontale aanpak te zorgen voor de verstrekking van informatie over beleggingsproducten en verzekeringsproducten met een beleggingscomponent (zogenaamde verzekeringsbeleggingen); in de herzieningen van IMD en MiFID (richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten) zullen bepalingen over verkoopmethoden worden opgenomen. Verder is het voorstel in overeenstemming met en een aanvulling op andere EU-wetgeving en -beleidslijnen, met name op het gebied van consumentenbescherming,

beleggersbescherming en bedrijfseconomisch toezicht, zoals Solvabiliteit II (Richtlijn 2009/138/EG), MiFID II (de herschikking van MiFID) en het voornoemde pripi-initiatief.

De nieuwe IMD-richtlijn behoudt de kenmerken van een rechtsinstrument voor minimale harmonisatie. Dit houdt in dat de lidstaten kunnen beslissen strengere maatregelen te nemen indien zij dat voor de consumentenbescherming nodig achten. De minimumnormen van IMD zullen echter aanzienlijk worden verhoogd. Sommige delen van de nieuwe richtlijn zullen worden versterkt met maatregelen van niveau 2 om de voorschriften op één lijn te brengen met MiFID II, met name in het hoofdstuk over de distributie van levensverzekeringen met een beleggingscomponent (hierna "verzekeringsbeleggingen" genoemd – zie hieronder). De bedoeling hiervan is aan de hand van maatregelen van niveau 2 de verkoop van verzekeringsbeleggingen in de hele EU te harmoniseren²⁵. Dit is in vergelijking met de tekst van de oorspronkelijke richtlijn een vernieuwing. Het is belangrijk dat de Commissie in staat wordt gesteld de resultaten daarvan in de verschillende lidstaten te vergelijken en dat zij zich zo naar behoren kan kwijten van haar plicht tot toezicht op de toepassing van het recht van de Unie. Bovendien voorziet de richtlijn in een herzieningsclausule. Wil de Commissie in staat zijn alle relevante informatie over de werking van deze voorschriften te verzamelen, moet zij vanaf het begin de tenuitvoerlegging ervan kunnen monitoren.

Hoofdstuk over verzekeringsbeleggingen: Het voorstel bevat een hoofdstuk met aanvullende vereisten ter bescherming van de klant met betrekking tot verzekeringsbeleggingsproducten.

Er bestaat een sterke politieke wil om dergelijke bepalingen in te voeren maar tegelijkertijd is er zeer weinig ervaring mee omdat dit nieuw terrein is. Daarom is het van groot belang dat de Commissie documenten met betrekking tot de omzetting ontvangt om te zien hoe de lidstaten aan die bepalingen uitvoering hebben gegeven.

Laag geschatte extra administratieve last van de vereiste tot indiening van toelichtende stukken door de lidstaten: Zoals eerder vermeld is de huidige tekst van kracht sinds 2002 (toen de oorspronkelijke richtlijn werd vastgesteld). Daarom zal het voor de lidstaten niet zo

²⁵ Bij de herziening van IMD is de "Lamfalussy-procedure" gevolgd (een vierledige regelgevingsbenadering die is aanbevolen door het Comité van wijze mannen met betrekking tot de regulering van de Europese effectenmarkten, onder voorzitterschap van Baron Alexandre Lamfalussy, die is goedgekeurd door de Europese Raad van Stockholm van maart 2001, en die is gericht op effectievere regulering van de effectenmarkten), zoals nader uitgewerkt bij Verordening (EU) nr. 1034/2010 van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen): op niveau 1 nemen het Europees Parlement en de Raad op basis van de medebeslissingsprocedure een richtlijn aan, die kaderbeginselen bevat en die de Commissie de bevoegdheid geeft te handelen op niveau 2 en gedelegeerde handelingen (artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, C 115/47) dan wel uitvoeringshandelingen (artikel 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, C 115/47) vast te stellen. Bij het opstellen van gedelegeerde handelingen raadpleegt de Commissie deskundigen die zijn aangesteld door de lidstaten. Op verzoek van de Commissie kan de EAVB de Commissie adviseren over de technische details die in niveau 2-wetgeving moeten worden opgenomen. Daarnaast kan de niveau 1-wetgeving de EAVB de bevoegdheid verlenen om overeenkomstig de artikelen 10 en 15 van de EAVB-verordening ontwerpen van technische regulerings- en uitvoeringsnormen te ontwikkelen die door de Commissie kunnen worden goedgekeurd (behoudens een recht op bezwaar door de Raad en het Parlement in geval van technische reguleringsnormen). Op niveau 3 werkt de EAVB ook aan aanbevelingen en richtsnoeren en vergelijkt zij de toezicht- en regelgevingspraktijk door middel van collegiale toetsingen om te zorgen voor een consistente tenuitvoerlegging en toepassing van de voorschriften die op de niveaus 1 en 2 zijn vastgesteld. Tot slot controleert de Commissie de naleving door de lidstaten van de EU-wetgeving en kan zij gerechtelijke stappen ondernemen tegen lidstaten die dit nalaten.

lastig zijn om hun uitvoeringsbepalingen mee te delen aangezien zij dit normaal gezien reeds geruime tijd doen. De laag geschatte extra administratieve last van het indienen door de lidstaten van toelichtende stukken met betrekking tot de nieuwe delen van de richtlijn is evenredig en is voor de Commissie noodzakelijk om haar plicht tot toezicht op de toepassing van het recht van de Unie te kunnen vervullen.

Op basis van het bovenstaande is de Commissie van mening dat de vereiste tot indiening van toelichtende stukken in het geval van de voorgestelde richtlijn evenredig is en niet verder gaat dan wat nodig is om efficiënt op de nauwkeurige omzetting te kunnen toezien.

FINANCIEEL MEMORANDUM

1. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

- 1.1. Benaming van het voorstel/initiatief
- 1.2. Betrokken beleidsterrein(en) in de ABM/ABB-structuur
- 1.3. Aard van het voorstel/initiatief
- 1.4. Doelstelling(en)
- 1.5. Motivering van het voorstel/initiatief
- 1.6. Duur en financiële gevolgen
- 1.7. Beheersvorm(en)

2. BEHEERSMAATREGELEN

- 2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen
- 2.2. Beheers- en controlesysteem
- 2.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

3. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

- 3.1. Rubriek(en) van het meerjarige financiële kader en betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven
- 3.2. Geraamde gevolgen voor de uitgaven
 - 3.2.1. *Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de uitgaven*
 - 3.2.2. *Geraamde gevolgen voor de beleidskredieten*
 - 3.2.3. *Geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten*
 - 3.2.4. *Verenigbaarheid met het huidige meerjarige financiële kader*
 - 3.2.5. *Bijdrage van derden aan de financiering*
- 3.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten

FINANCIEEL MEMORANDUM

1. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

1.1. Benaming van het voorstel/initiatief

Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende verzekeringsbemiddeling (IMD 2) en tot intrekking van Richtlijn 2002/92/EG betreffende verzekeringsbemiddeling (IMD 1)

1.2. Betrokken beleidsterrein(en) in de ABM/ABB-structuur²⁶

Interne Markt – Financiële markten

1.3. Aard van het voorstel/initiatief

☒ Het voorstel/initiatief betreft **een nieuwe actie**

☐ Het voorstel/initiatief betreft een nieuwe actie na een proefproject/een voorbereidende actie²⁷

☐ Het voorstel/initiatief betreft **de verlenging van een bestaande actie**

☐ Het voorstel/initiatief betreft een actie die wordt omgebogen naar een nieuwe actie

1.4. Doelstellingen

1.4.1. De met het voorstel/initiatief beoogde strategische meerjarendoelstelling(en) van de Commissie

Verhogen van de veiligheid en efficiëntie van de financiële markten; versterken van de interne markt voor financiële diensten.

1.4.2. Specifieke doelstelling(en) en betrokken ABM/ABB-activiteiten

Zorgen voor gelijke concurrentievoorwaarden; beperken van belangenconflicten; verbeteren van het advies voor complexe producten; beperken van de last voor grensoverschrijdende toegang.

²⁶ ABM: Activity-Based Management – ABB: Activity-Based Budgeting.

²⁷ In de zin van artikel 49, lid 6, onder a) of b), van het Financieel Reglement.

1.4.3. *Verwacht(e) resulta(a)t(en) en gevolg(en)*

Vermeld de gevolgen die het voorstel/initiatief zou moeten hebben voor de begunstigden/doelgroepen.

Met het voorstel wordt beoogd: het toepassingsgebied van IMD uit te breiden tot alle distributiekkanalen; belangenconflicten te onderkennen, te beheren en te beperken; de administratieve sancties voor schendingen van verkoopregels sterker te harmoniseren; de geschiktheid en objectiviteit van advies te verbeteren; te waarborgen dat de beroepskwalificaties van de verkopers beantwoorden aan de complexiteit van de verkochte producten; de procedures voor grensoverschrijdende toegang tot markten in de hele EU te vereenvoudigen en onderling aan te passen.

1.4.4. *Resultaat- en effectindicatoren*

Vermeld de indicatoren aan de hand waarvan kan worden nagegaan in hoeverre het voorstel/initiatief is uitgevoerd.

Opstelling van verslagen over consumentenbescherming; de geboekte vooruitgang in de richting van niet-vervalste concurrentie; ontwikkelingen in de grensoverschrijdende handel, effect van de voorgestelde maatregelen op de verzekeringsmarkten.

1.5 **Motivering van het voorstel/initiatief**

1.5.1. *Behoeft(e)n waarin op korte of lange termijn moet worden voorzien*

Als gevolg van de toepassing van de herziene richtlijn in de lidstaten:

- zullen de nieuwe regels tot meer keuze voor de consument en dienstverlening van betere kwaliteit leiden;
- zullen de verbeterde informatieverstrekking en toegenomen transparantie waarschijnlijk tot meer concurrentie leiden en competente tussenpersonen ten goede komen;
- zullen de vergunning voor en het toezicht op verzekeringstussenpersonen en andere verkopers van verzekeringsproducten worden geharmoniseerd en zal de coördinatie tussen nationale toezichthouders worden verbeterd;
- zullen alle in de EU actieve verkopers van verzekeringsproducten op passende wijze worden gereguleerd, gelet op evenredigheid en de behoeften van kleine en middelgrote ondernemingen;
- zullen de beroepskwalificaties van alle verkopers van verzekeringen beantwoorden aan de complexiteit van het verkochte product;
- wordt meer grensoverschrijdende handel verwacht;

- wordt de sanctieregeling versterkt door de invoering van een passend, geharmoniseerd kader om ernstige schendingen van de richtlijn te voorkomen en aan te pakken.

1.5.2. Toegevoegde waarde van de deelname van de EU

- 1) Een lappendeken van regels kan tot hogere administratieve kosten en regelgevingsarbitrage leiden.
- 2) Een gebrek aan optreden op EU-niveau zal waarschijnlijk tot meer gevallen van misleidende verkoop van verzekeringsproducten leiden.

1.5.3. Nuttige ervaring die bij soortgelijke activiteiten in het verleden is opgedaan

De verkoop van pure beleggingsproducten is reeds gereguleerd door de richtlijn betreffende markten voor financiële instrumenten (MiFID); beleggingsgebaseerde verzekeringen zullen op EU-niveau op soortgelijke manier gereguleerd zijn zodra het IMD 2-voorstel wordt aangenomen. MiFID heeft tot meer concurrentie tussen financiële instrumenten, meer keuzemogelijkheden voor de belegger en betere regels voor consumentenbescherming geleid.

1.5.4. Samenhang en eventuele synergie met andere relevante instrumenten

De voorgestelde herziening van IMD sluit aan bij het hervormingsprogramma dat de Europese Commissie heeft voorgesteld in haar mededeling "Op weg naar Europees herstel", en bij de Europa 2020-strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei. De herziening strookt ook met het pripiinitatief, het MiFID II-voorstel en Solvabiliteit II.

1.6 Duur en financiële gevolgen

☒ Voorstel/initiatief met een **beperkte geldigheidsduur**²⁸

– ☐ Voorstel/initiatief is van kracht vanaf [DD/MM]JJJJ tot en met [DD/MM]JJJJ

– ☒ Financiële gevolgen vanaf 2014 tot en met 2016

☐ Voorstel/initiatief met een **onbeperkte geldigheidsduur**

– Uitvoering met een opstartperiode vanaf JJJJ tot en met JJJJ,

– gevolgd door een volledige uitvoering.

1.7. Beheersvorm(en)²⁹

☐ Direct gecentraliseerd beheer door de Commissie

☐ **Indirect gecentraliseerd beheer** door uitvoeringstaken te delegeren aan:

– ☐ uitvoerende agentschappen

– ☒ door de Gemeenschappen opgerichte organen³⁰

– ☐ nationale publiekrechtelijke organen of organen met een openbare dienstverleningstaak

– ☐ personen aan wie de uitvoering van specifieke acties in het kader van titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie is toevertrouwd en die worden genoemd in het betrokken basisbesluit in de zin van artikel 49 van het Financieel Reglement

☐ **Gedeeld beheer** met lidstaten

☐ Gedecentraliseerd beheer met derde landen

☐ Gezamenlijk beheer met internationale organisaties (*geef aan welke*)

Verstrek, indien meer dan een beheersvorm is aangekruist, extra informatie onder "Opmerkingen".

Opmerkingen

-

²⁸ Het voorstel heeft een onbeperkte geldigheidsduur maar na de aanvangsperiode van drie jaar (waarin de EAVB veeleer eenmalige taken zal verrichten) moet er door middel van een herschikking voor worden gezorgd dat de EAVB haar permanente nieuwe taken kan uitvoeren.

²⁹ Nadere gegevens over de beheersvormen en verwijzingen naar het Financieel Reglement zijn beschikbaar op BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ In de zin van artikel 185 van het Financieel Reglement.

2. BEHEERSMAATREGELEN

2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen

Vermeld frequentie en voorwaarden.

Artikel 81 van de ontwerpverordening tot oprichting van de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EAVB) voorziet in een evaluatie van de met de werking van de EAVB opgedane ervaring binnen drie jaar na de daadwerkelijke start van de werkzaamheden. Hiertoe publiceert de Commissie een aan het Europees Parlement en de Raad te zenden algemeen verslag.

2.2. Beheers- en controlesysteem

2.2.1. Mogelijke risico's

De extra middelen voor de EAVB waarin het voorliggende voorstel voorziet, zijn nodig om de EAVB in staat te stellen haar bevoegdheden uit te oefenen en met name:

- een Europees elektronisch register in te stellen, openbaar te maken en bij te houden;
- te zorgen voor harmonisatie en coördinatie van de regels uit hoofde van IMD 2 door het opstellen van regelgevingsnormen;
- de consistente toepassing van nationale reguleringsbevoegdheden te versterken en te waarborgen door het geven van richtsnoeren en het opstellen van technische uitvoeringsnormen;
- informatie in verband met sancties en regels van algemeen belang te verzamelen en openbaar te maken;
- het voorstel te monitoren en te evalueren (drie verslagen).

Bij gebrek aan deze middelen kan niet worden gegarandeerd dat de EAVB haar rol tijdig en doeltreffend kan vervullen.

2.2.2. Controlemiddel(en)

De beheers- en controlesystemen waarin de EAVB-verordening voorziet, zijn ook van toepassing in het kader van de rol die de EAVB uit hoofde van dit voorstel vervult.

2.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

Vermeld de bestaande en geplande preventie- en beschermingsmaatregelen.

Met het oog op de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige activiteiten is Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) zonder enige beperking van toepassing op de EAVB.

De EAVB treedt toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en treft onverwijld passende voorzieningen die op alle werknemers van de EAVB van toepassing zijn.

3. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

3.1. Rubriek(en) van het meerjarige financiële kader en betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven

- Bestaande begrotingsonderdelen voor uitgaven

In volgorde van de rubrieken van het meerjarige financiële kader en de begrotingsonderdelen.

Rubriek van het meerjarige financiële kader	Begrotingsonderdeel	Soort krediet	Bijdrage			
	Nummer [Omschrijving.....]	GK/NGK (³¹)	van EVA-landen ³²	van kandidaat-lidstaten ³³	van derde landen	in de zin van artikel 18, lid 1, onder a bis), van het Financieel Reglement
	12.0403.01 [EAVB – Subsidiëring onder titels 1 en 2 (Administratieve en personeelsuitgaven)]	GK	JA	NEE	NEE	NEE

- Te creëren nieuwe begrotingsonderdelen

In volgorde van de rubrieken van het meerjarige financiële kader en de begrotingsonderdelen.

³¹ GK = gesplitste kredieten/NGK = niet-gesplitste kredieten.

³² EVA = Europese Vrijhandelsassociatie.

³³ Kandidaat-lidstaten en, in voorkomend geval, potentiële kandidaat-lidstaten van de Westelijke Balkan.

3.2. Geraamde gevolgen voor de uitgaven

3.2.1. Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de uitgaven

miljoen EUR (tot op 3 decimalen)

Rubriek van het meerjarige financiële kader:	Nummer	Concurrentiekracht ter bevordering van groei en werkgelegenheid
---	---------------	--

DG: MARKT			Jaar 2014 ³⁴	Jaar 2015	Jaar 2016		... invullen: zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)			TOTAAL
• Beleidskredieten										
12.0404.01	Vastleggingen	(1)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalingen	(2)	0,302	0,271	0,271					0,844
Uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten ³⁵										
Nummer begrotingsonderdeel		(3)								
TOTAAL kredieten voor DG MARKT	Vastleggingen	=1+1a +3	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalingen	=2+2a +3	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁴ Het jaar N is het jaar waarin met de uitvoering van het voorstel/initiatief wordt begonnen.

³⁵ Technische en/of administratieve bijstand en uitgaven ter ondersteuning van de uitvoering van programma's en/of acties van de EU (vroegere "BA"-onderdelen), onderzoek door derden, eigen onderzoek.

• TOTAAL beleidskredieten	Vastleggingen	(4)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalingen	(5)	0,302	0,271	0,271					0,844
• TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten		(6)								
TOTAAL kredieten onder RUBRIEK 1A van het meerjarige financiële kader	Vastleggingen	=4+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalingen	=5+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844

Opmerkingen:

Na de aanvangsperiode van drie jaar (2014-2016), waarin de EAVB veeleer eenmalige taken zal verrichten, moet de situatie opnieuw worden bekeken om ervoor te zorgen dat in voldoende personeel wordt voorzien voor de uitvoering van de bij deze richtlijn toebedeelde taken en om een eventuele herschikking te onderzoeken.

De bovenstaande beleidskredieten houden verband met de overeenkomstig het voorstel aan de EAVB toegewezen specifieke taken:

1) Taken in verband met het instellen, openbaar maken en bijhouden van een Europese elektronische databank

De EAVB moet een Europese elektronische databank instellen van gegevens over iedere verzekerings- en herverzekeringstussenpersoon die een voornemen kenbaar heeft gemaakt zijn recht op vrijheid van vestiging of vrijheid van dienstverlening uit te oefenen, en die databank openbaar maken en bijhouden. De lidstaten verstrekken de EAVB alle relevante informatie om haar in staat te stellen een dergelijk register te beheren. Het register moet ook een hyperlink naar de bevoegde autoriteit in elke lidstaat tonen.

2) Taken in verband met de harmonisatie en coördinatie van de regels uit hoofde van IMD 2 door het opstellen van normen (vijf gedelegeerde handelingen en permanente taken)

De EAVB moet samenwerken om een zo hoog mogelijke mate van consistentie te bereiken in de gedragsnormen voor retailbeleggingsproducten die onder MiFID II of IMD 2 vallen.

De EAVB moet vijf gedelegeerde handelingen opstellen betreffende:

- 1) de inhoud van het begrip passende vakkennis en bekwaamheid van de tussenpersoon;
- 2) belangenconflicten in verband met de verkoop van verzekeringsbeleggingsproducten;
- 3) algemene beginselen en aan de klant te verstrekken informatie met betrekking tot de verkoop van verzekeringsbeleggingsproducten;
- 4) een gedetailleerde geschiktheids- en adequaatheidstest voor de verkoop van verzekeringsbeleggingsproducten;
- 5) de manier waarop de vergoeding – met inbegrip van voorwaardelijke provisies – aan de klant wordt meegedeeld.

Permanente taken

De EAVB zal ook een aantal andere, permanente taken hebben, bijvoorbeeld optreden in geval van meningsverschillen tussen de toezichthouders van de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst, met name voor gevallen waarin een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon bij zijn werkzaamheden in de lidstaat van ontvangst zijn verplichtingen niet nakomt.

- 3) Taken in verband met de consistente toepassing van nationale reguleringsbevoegdheden door het geven van richtsnoeren en het opstellen van technische uitvoeringsnormen (één uitvoeringsnorm, twee richtsnoeren, permanente taken)

De EAVB zal technische uitvoeringsnormen moeten opstellen met betrekking tot de procedures en formulieren voor de verstrekking van informatie in verband met de door de lidstaten opgelegde administratieve maatregelen en sancties.

De EAVB zal ook richtsnoeren moeten uitvaardigen met betrekking tot het toezicht op crossselling (koppelpraktijken). Zij moet richtsnoeren geven over de aard van de administratieve maatregelen en sancties en over de omvang van de administratieve geldboeten.

- 4) Taken in verband met het verzamelen en openbaar maken van informatie (bewaartaken en permanente taken)

De EAVB moet een gestandaardiseerd informatieblad voor regels van algemeen belang voorstellen, dat de bevoegde autoriteiten van elke lidstaat moeten invullen.

Zij zal ook enkele *permanente taken* hebben:

De EAVB moet informatie over regels van algemeen belang verzamelen en openbaar maken. Zij moet ervoor zorgen dat informatie die zij ontvangt over strengere nationale bepalingen met betrekking tot informatievereisten en belangenconflicten, aan de verzekeringsondernemingen, de verzekeringstussenpersonen en de consumenten wordt meegedeeld. Zij zal tevens in haar jaarverslag informatie over sancties publiceren.

5) Taken in verband met het monitoren en evalueren van het voorstel (drie verslagen)

De EAVB moet twee verslagen over de toepassing van deze richtlijn opstellen (het eerste vier jaar en het tweede zes jaar na de inwerkingtreding). In die verslagen maakt de EAVB een evaluatie van de structuur van de markt voor verzekeringstussenpersonen. De EAVB onderzoekt of de bevoegde autoriteiten voldoende bevoegdheden hebben en over voldoende middelen beschikken om hun taken te vervullen. In een afzonderlijk verslag moet de EAVB onderzoeken of de bestaande regels van algemeen belang aansluiten bij het doel van de interne markt.

Rubriek van het meerjarige financiële kader:	5	" Administratieve uitgaven "
---	----------	------------------------------

miljoen EUR (tot op 3 decimalen)

		Jaar 2014	Jaar 2015	Jaar 2016					TOTAAL
DG: MARKT									
• Personele middelen		0	0	0					
• Andere administratieve uitgaven		0	0	0					
TOTAAL DG MARKT	Kredieten	0	0	0					

TOTAAL kredieten onder RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader	(Totaal vastleggingen = totaal betalingen)	0	0	0					
---	--	---	---	---	--	--	--	--	--

miljoen EUR (tot op 3 decimalen)

		Jaar 2014 ³⁶	Jaar 2015	Jaar 2016					TOTAAL
TOTAAL kredieten onder de RUBRIEKEN 1 tot en met 5 van het meerjarige financiële kader	Vastleggingen	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalingen	0,302	0,271	0,271					0,844

³⁶ Het jaar N is het jaar waarin met de uitvoering van het voorstel/initiatief wordt begonnen.

3.2.2. *Geraamde gevolgen voor de beleidskredieten*

- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen beleidskredieten nodig.
- ☒ Voor het voorstel/initiatief zijn beleidskredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

De specifieke doelstellingen van het voorstel zijn uiteengezet in punt 1.4.2. Zij zullen worden verwezenlijkt middels de op nationaal niveau uit te voeren wetgevingsmaatregelen en deelname van de EAVB. Hoewel het niet mogelijk is concrete numerieke outputs aan elke beleidsdoelstelling toe te wijzen, zijn de rol van de EAVB en haar bijdrage tot het realiseren van de doelstellingen van het voorstel in detail beschreven in punt 3.2.1.

3.2.3. *Geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten*

3.2.3.1. Samenvatting

- ☒ Voor het voorstel/initiatief zijn geen administratieve kredieten nodig.
- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn administratieve kredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

3.2.3.2. Geraamde personeelsbehoeften

- ☒ Voor het voorstel/initiatief zijn geen personele middelen nodig.
- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn personele middelen nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

Opmerking:

Er zijn geen extra personele en administratieve middelen binnen DG MARKT vereist als gevolg van het voorstel. De middelen die momenteel worden ingezet om Richtlijn 2002/92/EG te monitoren, worden gehandhaafd.

3.2.4. Verenigbaarheid met het huidige meerjarige financiële kader

- ☒ Het voorstel/initiatief is verenigbaar met het voorgestelde meerjarige financiële kader 2014-2020.
- ☐ Het voorstel/initiatief vergt herprogrammering van de betrokken rubriek van het meerjarige financiële kader.

Het voorstel voorziet in extra taken voor de EAVB. Dit vereist aanvullende middelen onder begrotingsonderdeel 12.0403.01. Hiermee is reeds rekening gehouden in het voorgestelde meerjarige financiële kader 2014-2020.

- ☐ Het voorstel/initiatief vergt toepassing van het flexibiliteitsinstrument of herziening van het meerjarige financiële kader³⁷.

3.2.5. Bijdrage van derden aan de financiering

- ☐ Het voorstel/initiatief voorziet niet in medefinanciering door derden.
- ☒ Het voorstel/initiatief voorziet in medefinanciering, zoals hieronder wordt geraamd:

Kredieten in miljoen EUR (tot op 3 decimalen)

	Jaar 2014	Jaar 2015	Jaar 2016					Totaal
Lidstaten via nationale toezichthouders EU *	0,452	0,407	0,407					1,266
TOTAAL medegefinancierde kredieten	0,452	0,407	0,407					1,266

* De schatting is gebaseerd op het huidige financieringsmechanisme in de EAVB-verordening (lidstaten 60 % - Gemeenschap 40 %).

³⁷ Zie de punten 19 en 24 van het Interinstitutioneel Akkoord.

3.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten

- ☒ Het voorstel/initiatief heeft geen financiële gevolgen voor de ontvangsten.
- ☐ Het voorstel/initiatief heeft de hieronder beschreven financiële gevolgen:
 - ☐ voor de eigen middelen
 - ☐ voor de diverse ontvangsten

Bijlage bij het financieel memorandum voor het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende verzekeringstussenpersonen en de verkoop van verzekeringsproducten en tot intrekking van Richtlijn 2002/92/EG betreffende verzekeringsbemiddeling (IMD)

Wat de personeelsuitgaven (titel 1) betreft, zijn de kosten die verband houden met de door de EAVB te vervullen taken geraamd overeenkomstig de kostenclassificatie in de ontwerpbegroting voor 2012 van de EAVB, zoals ingediend bij de Commissie. Het voorstel van de Commissie omvat bepalingen op grond waarvan de EAVB vijf gedelegeerde handelingen en één technische uitvoeringsnorm moet ontwikkelen en opstellen. Bovendien zal de EAVB worden belast met de ontwikkeling van twee richtsnoeren, vooral bedoeld om de samenwerking tussen de autoriteiten te waarborgen, met de opstelling van drie verslagen om de doeltreffendheid van de richtlijn te monitoren en te evalueren, met het aanhouden van het register van tussenpersonen die van plan zijn over de grenzen heen te werken, en met een aantal andere permanente taken. Er is van uitgegaan dat de richtlijn eind 2013 in werking zal treden en dat de bijkomende EAVB-middelen bijgevolg vanaf 2014 vereist zullen zijn. De ramingen van het bijkomende personeel hebben betrekking op de technische normen, de richtsnoeren en de verslagen die de EAVB moet opstellen, en op andere, permanente taken. Wat het soort posten betreft, zullen met name extra beleids- en juridische medewerkers en medewerkers voor effectbeoordelingen nodig zijn om tijdig nieuwe technische normen te kunnen opstellen die aan de vereiste kwaliteit voldoen.

De uitgangspunten bij de beoordeling van de impact op het aantal vereiste voltijdequivalenten om de gedelegeerde handelingen, de technische normen, de richtsnoeren en de verslagen op te stellen, waren als volgt:

1. Eén beleidsmedewerker stelt gemiddeld 1,5 gedelegeerde handeling/technische norm op per jaar en dezelfde beleidsmedewerker kan de desbetreffende richtsnoeren of verslagen opstellen. Tot het takenpakket behoren ook het verzamelen en openbaar maken van informatie en permanente taken (zie hierboven). Dit betekent dat vier beleidsmedewerkers nodig zijn.
2. Eén effectbeoordelingsmedewerker is nodig voor de bovengenoemde technische normen.
3. Eén juridisch medewerker is nodig voor de bovengenoemde technische normen en richtsnoeren.

Dit betekent dat vanaf 2014 zes extra voltijdequivalenten nodig zijn.

Er is aangenomen dat ook in 2015 en 2016 extra voltijdequivalenten nodig zullen zijn aangezien de normen hoogstwaarschijnlijk pas in 2015 voltooid zullen zijn en in 2016 wijzigingen vereist kunnen zijn.

Andere uitgangspunten:

1. Op basis van de verdeling van voltijdequivalenten in de ontwerpbegroting voor 2012 wordt aangenomen dat de zes extra voltijdequivalenten zullen bestaan uit vier tijdelijke functionarissen (74 %), één gedetacheerde nationale deskundige (16 %) en één arbeidscontractant (10 %).

2. De gemiddelde jaarlijkse loonkosten voor de verschillende personeelscategorieën zijn gebaseerd op richtsnoeren van DG BUDG.
3. De loonwegingscoëfficiënt voor Frankfurt bedraagt 0,948.
4. De opleidingskosten worden geraamd op 1 000 EUR per voltijdequivalent per jaar.
5. De kosten van dienstreizen worden, op basis van de ontwerpbegroting voor 2012 van de kosten van dienstreizen per personeelslid, geraamd op 10 000 EUR.
6. De aanwervingskosten (reiskosten, hotelkosten, medische onderzoeken, inrichtings- en overige toelagen, verhuiskosten enz.) worden, op basis van de ontwerpbegroting voor 2012 van de kosten voor indienstneming van een nieuw personeelslid, geraamd op 12 700 EUR.

De berekeningsmethode voor de toename van de vereiste begroting voor de komende drie jaar wordt meer in detail toegelicht in de tabel hieronder. Bij de berekening wordt ervan uitgegaan dat 40 % van de kosten uit de communautaire begrotingsmiddelen wordt gefinancierd.

Soorten kosten	Berekeningen	Bedrag (in duizenden)			
		2014	2015	2016	totaal
Titel 1: Personeelsuitgaven					
11 Salarissen en toelagen					
- waarvan tijdelijke functionarissen	=4*127*0,948	482	482	482	1446
	=1*73*0,948	69	69	69	207
- waarvan gedetacheerde nat. deskundigen	=1*64*0,948	61	61	61	183
- waarvan arbeidscontractanten	=6*12,7	76			76
	=6*10	60	60	60	180
12 Uitgaven in verband met aanwerving	=6*1	6	6	6	18
13 Uitgaven voor dienstreizen					
15 Opleiding		754	678	678	2,110
Totaal titel 1: Personeelsuitgaven		302	271	271	844
Waarvan bijdrage van de Gemeenschap (40 %)		452	407	407	1,266
Waarvan bijdrage van de lidstaten (60 %)					

In de volgende tabel is de voorgestelde personeelsformatie te zien voor de vier posten van tijdelijk functionaris.

↓ nieuw

Function group and grade	Temporary posts
AC 16	
AC 16	
AC 14	
AC 13	
AC 12	
AC 11	
AC 10	
AD 9	1
AD 8	1
AD 7	2
AD 6	
AD 5	
AD total	4